

การถ่ายภาพโฆษณา หัวข้อ “นภานุภาพ กองบิน 2”
ADVERTISING PHOTOGRAPHY TITLED “WING2 AIR POWER”

นายปรัชญา รักษ์เลิศวงศ์

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์
การถ่ายภาพโฆษณา หัวข้อ “นภานุภาพ กองบิน 2”
ADVERTISING PHOTOGRAPHY TITLED “WING2 AIR POWER”

นายปรัชญา รักษ์เลิศวงศ์
Mr.PATCHAYA RAKLOETWONG

ภาควิชาศิลปะศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... วันที่ 6 มิย 2560

(อาจารย์พิทักษ์ หนันชัยบุตร)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การถ่ายภาพโฆษณา หัวข้อ “นภานุภาพ กองบิน 2” ADVERTISING PHOTOGRAPHY TITLED “WING2 AIR POWER”
ชื่อ	นายปรัชญา รักษ์เลิศวงศ์
สาขาวิชา	การถ่ายภาพ
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2559
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์พิทักษ์ หนันชัยบุตร

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้ามีความชื่นชอบและสนใจในเรื่องเกี่ยวกับเทคโนโลยีอากาศยานมาตั้งแต่วัยเด็ก รวมถึงเรื่องราวเกี่ยวกับการทหาร และเนื่องจากข้าพเจ้าใช้ชีวิตอยู่กับกล้องและอุปกรณ์ถ่ายภาพมาตั้งแต่วัยเด็กเช่นกัน ทำให้ข้าพเจ้าชื่นชอบการถ่ายภาพอากาศยาน โดยส่วนมากจะเป็นอากาศยานทางทหาร โดยมีแรงบันดาลใจคือการดูภาพถ่ายและสื่อต่างๆของกองทัพต่างประเทศ และ Katsuhiko Tokunaga ช่างภาพอากาศยานชาวญี่ปุ่น ข้าพเจ้าจึงตั้งใจที่จะจัดทำศิลปนิพนธ์ เกี่ยวกับการถ่ายภาพอากาศยาน จากการสอบถามค้นหาข้อมูล ข้าพเจ้าได้ถูกแนะนำให้กับคณะผู้บังคับบัญชาของกองบิน 2 กองทัพอากาศ ซึ่งคณะผู้บังคับบัญชาของกองบิน 2 มีความยินดีและอนุญาตให้ข้าพเจ้าถ่ายภาพเพื่อทำการประชาสัมพันธ์ให้กับกองบิน 2 ซึ่งเป็นกองบินที่ประจำการด้วยอากาศยานปีกหมุน หรือเฮลิคอปเตอร์ จำนวน 2 ผุ้บังคับ มีภารกิจคือ 1. การบินรับ-ส่งเสด็จ 2. การลำเลียงทางอากาศ 3. การค้นหาและช่วยชีวิตในพื้นที่การรบ 4. การช่วยเหลือประชาชนในเหตุภัยพิบัติ โดยข้าพเจ้านำเสนอผ่านภารกิจต่างๆของอากาศยาน 3 แบบ คือ 1. S-92(ฮ.10) 2. Bell-412(ฮ.6) 3. EC-725 ส่วนในรูปแบบของงานจะเป็นหนังสือประมวลภาพถ่ายขนาด จำนวน 66 หน้า และแผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ จำนวน 3 ชิ้น

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบคุณความอนุเคราะห์ในการอนุญาตถ่ายภาพจาก พลอากาศเอก จอม รุ่งสว่าง ผู้บัญชาการทหารอากาศ พลอากาศโท ธรรมนูญ วิริยะคุปต์ เจ้ากรมกิจการพลเรือนทหารอากาศ พลอากาศโท นพพล ทองพุ่ม เจ้ากรมข่าวทหารอากาศ และ พลอากาศโท มานิต วงษ์วาทย์ เจ้ากรมยุทธการทหารอากาศ

ข้าพเจ้าขอขอบคุณ นาวาอากาศเอก ศราวุฒิ สุวรรณ ผู้บังคับฝูงบิน 201 รักษาพระองค์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์และผลักดันให้ศิลปินพันธ์ฉบับนี้เกิดขึ้น ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์และความช่วยเหลือจาก นาวาอากาศเอก เจษฎา แห่งทองคำ ผู้บังคับการกองบิน 2 นาวาอากาศเอก สรยุทธ จันทร์ราชา เสนาธิการกองบิน 2 และ นาวาอากาศโท สวัสดิ์ สุดสอาด ผู้บังคับฝูงบิน 203 ขอขอบคุณการช่วยเหลือ ดูแล ประสานงาน และให้คำปรึกษาตลอดการดำเนินงานจาก นาวาอากาศโท สถาปัตย์ แสงโฮ่ง หัวหน้าแผนกกิจการพลเรือนกองบิน 2 ขอขอบคุณคำปรึกษาและการจัดการอากาศยานในการถ่ายภาพทางอากาศจาก อากาศตรี อภิเชษฐ์ ท่าดี ผู้บังคับหมวดบิน 2 ฝ่ายยุทธการ ฝูงบิน 203 ขอขอบคุณการช่วยเหลือและประสานงานจาก ขนิษฐา ภูยานนท์ และ นพพร นิลวัฒน์ ขอขอบคุณคณะดำเนินงานถ่ายภาพ ภาณุรัตน์ อุทัยจันทร์ และ กฤษฎา ศึกษาศิลป์ และ ข้าพเจ้าขอขอบคุณ นักบิน ช่างประจำอากาศยาน และเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสร้างศิลปินพันธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงทุกท่าน

ขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้และชี้แนะแนวทางการแก้ไขปัญหา ขอขอบคุณ ที่ขาดไม่ได้คือกำลังใจจากครอบครัว และคนรอบข้างเมื่อประสบปัญหา ข้าพเจ้าขอขอบคุณและขอใจในน้ำใจจากทุกท่านทุกคนที่ส่งมาถึง

ท้ายที่สุดข้าพเจ้าขอขอบคุณความฝันและความคลั่งไคล้ในอากาศยานของตัวข้าพเจ้า ที่ผลักดันให้ข้าพเจ้าสร้างศิลปินพันธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์โครงการ	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
1.3.1 ขอบเขตทางด้านเนื้อหา	2
1.3.2 ขอบเขตทางด้านรูปแบบ	2
1.3.3 ขอบเขตทางด้านเทคนิค	2
1.4 แนวคิดของโครงการ	2
1.5 แนวทางในการบรรลุเป้าหมาย	2
บทที่ 2 ข้อมูลการสร้างสรรค์	
2.1 การถ่ายภาพเพื่อการประชาสัมพันธ์	3
2.1.1 การถ่ายภาพเพื่อการประชาสัมพันธ์	3
2.1.2 แนวทางการถ่ายภาพเพื่อการประชาสัมพันธ์	4
2.2 ประวัติกองบิน 2	10
2.2.1 ประวัติฝูงบิน 201 รักษาพระองค์ฯ	12
2.2.2 ประวัติฝูงบิน 203	13
2.2.3 บทสัมภาษณ์นาวาอากาศเอก เจษฎา แห่งทองคำ ผู้บังคับการกองบิน 2	15
2.3 สภาพปัจจุบันของการประชาสัมพันธ์ของกองทัพอากาศ	17
2.3.1 นโยบายผู้บัญชาการทหารอากาศด้านกิจการพลเรือนและการประชาสัมพันธ์	18
2.3.2 ตัวอย่างการใช้ภาพถ่ายเพื่อการประชาสัมพันธ์ของกองทัพอากาศไทย	19
2.3.3 ตัวอย่างการใช้ภาพถ่ายเพื่อการประชาสัมพันธ์ของกองทัพอื่นๆ	23
2.4 ศึกษาช่างภาพตัวอย่าง	25
2.4.1 ศึกษาช่างภาพ Katsuhiko Tokunaga คัตสึฮิโกะ โทคุนากะ	25
2.4.2 ศึกษาช่างภาพ Cristian Schrik คริสเตียน ชริก	31
2.4.3 ศึกษาช่างภาพ SEAWEK HESJA KRAJNIEWSKI	34

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงาน	
3.1 วิเคราะห์ข้อมูล	37
3.2 การเตรียมงานก่อนการสร้างสรรค์	37
3.2.1 หัวข้อการถ่ายภาพแบ่งตามประเภทอากาศยาน	37
3.2.2 แนวความคิดในการจัดทำหนังสือประมวลภาพ	38
3.2.3 แนวความคิดในการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์	38
3.2.4 ลักษณะภาพถ่ายอากาศยาน	39
3.2.5 ลักษณะแสงที่ใช้ในการถ่ายภาพบุคคล	39
3.3 ขั้นตอนการถ่ายทำ	40
3.3.1 การถ่ายภาพเฮลิคอปเตอร์แบบ S-92	40
3.3.2 การถ่ายภาพเฮลิคอปเตอร์แบบ Bell-412	40
3.3.3 การถ่ายภาพเฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725	40
3.3.4 การถ่ายภาพบุคคล	40
3.4 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ	42
3.4.1 การจัดการไฟล์ภาพ	42
3.4.2 การตกแต่งภาพ	42
3.4.3 การจัดทำหนังสือประมวลภาพ	43
3.4.4 การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์	44
บทที่ 4 ผลงาน	45
4.1 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภานุภาพ กองบิน๒” จำนวน 66 หน้า	45
4.2 แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ จำนวน 3 ชั้น	59
4.3 ภาพผลงานที่คัดเลือกจัดแสดง	60
บทที่ 5 บทสรุป	
5.1 สรุปผลการทำงาน	71
5.2 ปัญหาที่เกิดขึ้น	72
5.2.1 ปัญหาด้านการขออนุญาต	72
5.2.2 ปัญหาด้านเวลา	72
5.2.3 ปัญหาด้านการถ่ายภาพ	72
5.2.4 ปัญหาด้านการจัดการแบบในการถ่ายภาพบุคคล	72
5.3 แนวทางการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะ	72
5.3.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะ ด้านการขออนุญาต	72
5.3.3 แนวทางการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะ ด้านเวลา	73

5.3.3 แนวทางการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะ ด้านการถ่ายภาพ	73
5.3.4 แนวทางการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะ ด้านการจัดการแบบในการ ถ่ายภาพบุคคล	73
บรรณานุกรม	74
ประวัติผู้เขียน	75

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
ภาพที่ 1 หนังสือประมวลภาพอากาศขยายของกองทัพอากาศ	19
ภาพที่ 2 ภาพจากหนังสือประมวลภาพอากาศขยายของกองทัพอากาศ	20
ภาพที่ 3 ภาพจากหนังสือประมวลภาพอากาศขยายของกองทัพอากาศ	20
ภาพที่ 4 (ซ้าย) ภาพจากหนังสือประมวลภาพอากาศขยายของกองทัพอากาศ	21
ภาพที่ 5 (ขวา) ภาพจากหนังสือประมวลภาพอากาศขยายของกองทัพอากาศ	21
ภาพที่ 6 ภาพจากหนังสือประมวลภาพอากาศขยายของกองทัพอากาศ	21
ภาพที่ 7 ป้ายประชาสัมพันธ์งานวันเด็กแห่งชาติของกองทัพอากาศ	22
ภาพที่ 8 ป้ายประชาสัมพันธ์การรับสมัครบุคคลเพื่อเข้ารับราชการของกองทัพอากาศ	22
ภาพที่ 9 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ของกองทัพอากาศสิงคโปร์	23
ภาพที่ 10 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ของกองทัพอากาศสิงคโปร์	23
ภาพที่ 11 สื่อประชาสัมพันธ์ของกองทัพอากาศสิงคโปร์	23
ภาพที่ 12 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ของนาวิกโยธินสหรัฐอเมริกา	24
ภาพที่ 13 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ของนาวิกโยธินสหรัฐอเมริกา	24
ภาพที่ 14 (ซ้าย) ตัวอย่างภาพถ่ายของ คัตสึฮิโกะ โทคุนากะ	30
ภาพที่ 15 (ขวา) ตัวอย่างภาพถ่ายของ คัตสึฮิโกะ โทคุนากะ	30
ภาพที่ 16 (ซ้าย) ตัวอย่างภาพถ่ายของ คัตสึฮิโกะ โทคุนากะ	30
ภาพที่ 17 (ขวา) ตัวอย่างภาพถ่ายของ คัตสึฮิโกะ โทคุนากะ	30
ภาพที่ 18 ตัวอย่างงานนิตยสาร คริสเตียน ชริค	31
ภาพที่ 19 ตัวอย่างภาพถ่ายของ คริสเตียน ชริค	32
ภาพที่ 20 ตัวอย่างภาพถ่ายของ คริสเตียน ชริค	32
ภาพที่ 21 ตัวอย่างภาพถ่ายของ คริสเตียน ชริค	33
ภาพที่ 22 ตัวอย่างภาพถ่ายของ SŁAWEK HESJA KRAJNIEWSKI	34
ภาพที่ 23 ตัวอย่างภาพถ่ายของ SŁAWEK HESJA KRAJNIEWSKI	35
ภาพที่ 24 ตัวอย่างภาพถ่ายของ SŁAWEK HESJA KRAJNIEWSKI	35
ภาพที่ 25 ตัวอย่างภาพถ่ายของ SŁAWEK HESJA KRAJNIEWSKI	36
ภาพที่ 26 แบบร่างแผ่นป้ายประชาสัมพันธ์	38
ภาพที่ 27 ตัวอย่างลักษณะภาพถ่ายอากาศยาน	39
ภาพที่ 28 ขณะถ่ายทำเฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725	40

ภาพที่ 29 การตรวจอุปกรณ์ความปลอดภัยของช่างภาพ	41
ภาพที่ 30 การเตรียมอากาศยานเพื่อทำการบินถ่ายภาพ	41
ภาพที่ 31 การจัดการไฟล์ภาพด้วยโปรแกรม Adobe photoshop lightroom cc	42
ภาพที่ 32 การจัดทำหนังสือประมวลภาพด้วยโปรแกรม Adobe photoshop lightroom cc	43
ภาพที่ 33 การจัดทำหนังสือประมวลภาพด้วยโปรแกรม Adobe photoshop lightroom cc	43
ภาพที่ 34 การประกอบภาพบุคคลด้วยโปรแกรม Adobe photoshop cc	44
ภาพที่ 35 การตัดต่อป้ายประชาสัมพันธ์ด้วยโปรแกรม Adobe photoshop cc	44
ภาพที่ 36 ปกหน้า หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒	45
ภาพที่ 37 ปกรอง หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒”	46
ภาพที่ 38 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 1-2	46
ภาพที่ 39 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 3-4	47
ภาพที่ 40 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 4-5	47
ภาพที่ 41 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 6-7	47
ภาพที่ 42 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 8-9	48
ภาพที่ 43 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 10-11	48
ภาพที่ 44 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 12-13	48
ภาพที่ 45 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 14-15	49
ภาพที่ 46 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 16-17	49
ภาพที่ 47 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 18-19	49
ภาพที่ 48 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 20-21	50
ภาพที่ 49 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 22-23	50
ภาพที่ 50 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 24-25	50
ภาพที่ 51 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 26-27	51
ภาพที่ 52 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 28-29	51
ภาพที่ 53 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 30-31	51
ภาพที่ 54 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 32-33	52
ภาพที่ 55 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 34-35	52
ภาพที่ 56 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 36-37	52
ภาพที่ 57 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 38-39	53
ภาพที่ 58 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 40-41	53
ภาพที่ 59 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 42-43	53
ภาพที่ 60 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 44-45	54

ภาพที่ 61 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภานุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 46-47	54
ภาพที่ 62 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภานุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 48-49	54
ภาพที่ 63 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภานุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 50-51	55
ภาพที่ 64 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภานุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 52-53	55
ภาพที่ 65 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภานุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 54-55	55
ภาพที่ 66 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภานุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 56-57	56
ภาพที่ 67 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภานุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 58-59	56
ภาพที่ 68 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภานุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 60-61	56
ภาพที่ 69 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภานุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 62-63	57
ภาพที่ 70 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภานุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 64-65	57
ภาพที่ 71 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภานุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 66	58
ภาพที่ 72 ปกหลังหนังสือประมวลภาพถ่าย “นภานุภาพ กองบิน๒”	58
ภาพที่ 73 แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ของเฮลิคอปเตอร์แบบ S-92	59
ภาพที่ 74 แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ของเฮลิคอปเตอร์แบบ Bell-412	59
ภาพที่ 75 แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ของเฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725	59
ภาพที่ 76 เฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725 และเฮลิคอปเตอร์แบบ S-92	60
ภาพที่ 77 เฮลิคอปเตอร์แบบ S-92 ขณะทำการบิน	61
ภาพที่ 78 เฮลิคอปเตอร์แบบ S-92 ขณะทำการบิน	61
ภาพที่ 79 เฮลิคอปเตอร์แบบ S-92 ขณะทำการติดเครื่องยนต์	62
ภาพที่ 80 เฮลิคอปเตอร์แบบ Bell-412 ขณะเตรียมทำการบินกลางคืน	63
ภาพที่ 81 เฮลิคอปเตอร์แบบ Bell-412 ขณะทำการบิน	63
ภาพที่ 82 เฮลิคอปเตอร์แบบ Bell-412 หน้าโรงเก็บเครื่องบินของหน่วยบินเฉพาะกิจไกลกังวล	64
ภาพที่ 83 เฮลิคอปเตอร์แบบ Bell-412 ขณะยกตัวหน้าโรงเก็บเครื่องบินของฝูงบิน 201 รักษาพระองค์ฯ	64
ภาพที่ 84 เฮลิคอปเตอร์แบบ Bell-412 ขณะทำการบิน	65
ภาพที่ 85 เจ้าหน้าที่พลร่มกู้ภัย (PJ) กับเฮลิคอปเตอร์แบบ Bell-412	65
ภาพที่ 86 ห้องนักบินขณะทำการบินของเฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725	66
ภาพที่ 87 เฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725 ขณะทำการบิน	66
ภาพที่ 88 เฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725 ขณะทำการบิน	67
ภาพที่ 89 เฮลิคอปเตอร์แบบ Bell-412 ขณะทำการบิน	67
ภาพที่ 90 เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติการร่วมกับเฮลิคอปเตอร์แบบ Bell-412	68
ภาพที่ 91 เฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725 ขณะทำการบิน	68

ภาพที่ 92 พลร่มกู้ภัย (PJ) ขณะหย่อนตัวลงจากเฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725	69
ภาพที่ 93 เฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725 ขณะทำการส่งพลร่มกู้ภัย (PJ) ภัยลงยังพื้นที่เป้าหมาย	69
ภาพที่ 94 พลร่มกู้ภัย (PJ) กับเฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725	70
ภาพที่ 95 เฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725 ขณะทำการบิน	70

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

กองบิน 2 เป็นกองบินของกองทัพอากาศไทย ซึ่งมีอากาศยานปีกหมุน เป็นอากาศยานประจำการ 4 แบบ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการปฏิบัติการทางทหารและการช่วยเหลือประชาชน โดยมีภารกิจคือ 1. การบินรับ-ส่งเสด็จ 2. การลำเลียงทางอากาศ 3. การค้นหาและช่วยชีวิตในพื้นที่การรบ 4. การช่วยเหลือประชาชนในเหตุพิบัติภัย ด้วยภารกิจดังกล่าว นอกจากจะเป็นภารกิจด้านการทหารแล้ว ยังเป็นภารกิจทางด้านพลเรือนด้วย ซึ่งสามารถทำการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ให้กับกองทัพอากาศได้

เนื่องจากกองบิน 2 เป็นกองบินที่มีภารกิจหลากหลายและสำคัญ และข้าพเจ้ามีความหลงใหลในการบินและอากาศยาน ทำให้ข้าพเจ้าสนใจที่จะถ่ายภาพเพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์และใช้ในกิจการของกองทัพอากาศ โดยใช้ภาพถ่ายของอากาศยานขณะทำการบินอยู่ในอากาศเป็นหลัก รวมถึงภาพถ่ายการทำงานของบุคลากร นักบิน ผู้บังคับบัญชา ซึ่งรูปแบบของการถ่ายภาพดังกล่าว ข้าพเจ้าได้เห็นจากกองทัพต่างๆ ในหลายประเทศ ซึ่งให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างภาพลักษณ์ของกองทัพ โดยใช้สื่อต่างๆ ทำให้ประชาชนในชาตินั้นๆ มีความภูมิใจและเชื่อมั่นในกองทัพ เป็นการเสริมสร้างความมั่นคงของชาตินั้นๆได้อีกทางหนึ่ง

ทั้งนี้ประโยชน์ที่จะได้รับ นอกเหนือจากการนำรูปเพื่อไปใช้งานในหน่วย หรือใช้ในสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ของหน่วยหรือของกองทัพ คือการบันทึกเหตุการณ์ข้อมูลทางประวัติศาสตร์ ซึ่งรูปภาพเหล่านี้ จะสามารถเป็นประโยชน์ในอนาคต เป็นข้อมูลอ้างอิงทางประวัติศาสตร์ของอากาศยานแบบต่างๆ ถึงการที่เคยถูกประจำการ และถูกใช้ในภารกิจของกองทัพ

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาวิธีการในการใช้ภาพถ่ายเพื่อเสริมภาพลักษณ์และเผยแพร่ศักยภาพของหน่วย และกองทัพ
2. เพื่อศึกษาและผลิตภาพถ่าย ให้ทัดเทียมกับภาพอากาศยานของกองทัพของชาติอื่นๆ
3. เพื่อใช้ประโยชน์ในสื่อและกิจการต่างๆ ของหน่วยและกองทัพ และเป็นการเก็บข้อมูลทางประวัติศาสตร์

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1.3.1 ขอบเขตทางด้านเนื้อหา สื่อถึงศักยภาพของอากาศยานแต่ละแบบ และภารกิจต่างๆของกองบิน 2 กองทัพอากาศ ประกอบด้วยฝูงบิน 201 รักษาพระองค์ ซึ่งมีภารกิจหลักในการถวายเป็นพระราชกุศล และบุคคลสำคัญ และการลำเลียงทางอากาศ และฝูงบิน 203 ซึ่งมีภารกิจหลักในการค้นหาและช่วยชีวิตในพื้นที่การรบ และการลำเลียงทางอากาศ โดยทั้งสองฝูงบิน ยังมีภารกิจในการเตรียมพร้อมช่วยเหลือประชาชน ในเหตุภัยพิบัติต่างๆ

1.3.2 ขอบเขตทางด้านรูปแบบ ภาพถ่ายองค์กร ของกองบิน 2 กองทัพอากาศ ขนาดใหญ่กว่าหรือเท่ากับ 16x20 จำนวนมากกว่า 12 ภาพ โดยนำเสนอในรูปแบบของหนังสือแนะนำกองบิน และ Photo Book

1.3.3 ขอบเขตทางด้านเทคนิค แบ่งเป็น 2 ส่วน คือภาคอากาศ และภาคพื้นดิน โดยภาคอากาศ จะเป็นการถ่ายภาพแบบ Air to Air (ถ่ายภาพอากาศยานอีกลำจากอากาศยานขณะทำการบิน)โดยให้อากาศยานทำการบินเดี่ยวหรือหมู่ และใช้อากาศยานอีกลำถ่ายภาพ โดยมีการจัดหมู่บินและท่าทางการบินในรูปแบบต่างๆ เพื่อสื่อถึงศักยภาพของอากาศยานและนักบิน อีกส่วนคือภาคพื้นดิน จะเป็นการจัดแสงเพื่อถ่ายภาพโดยใช้ไฟแฟลชสตูดิโอ

1.4 แนวคิดของโครงการ

ถ่ายทอดภารกิจต่างๆของกองบิน 2 กองทัพอากาศ โดยใช้ภาพถ่ายทางอากาศ และภาพถ่ายบุคคลากรในรูปแบบของภาพถ่ายองค์กร ซึ่งมีรูปแบบคล้ายกับภาพถ่ายประชาสัมพันธ์ของทัพประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยสื่อให้เห็นถึงศักยภาพของอากาศยาน ภารกิจต่างๆของแต่ละฝูงบิน และภารกิจที่แตกต่างกันของอากาศยานแต่ละแบบ เพื่อให้ประชาชนได้เห็นถึงศักยภาพและภารกิจของกองทัพ เป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์ของหน่วยและกองทัพ

1.5 แนวทางในการบรรลุเป้าหมาย

1. ศึกษาช่างภาพที่ถ่ายภาพอากาศยาน และวิธีการถ่ายภาพอากาศยาน
2. ศึกษาระยะเวลาและสภาพอากาศที่เหมาะสม ในการถ่ายภาพอากาศยานในอากาศ
3. ศึกษาภารกิจของกองบิน 2 กองทัพอากาศ และอากาศยานในประจำการ
4. ศึกษารูปแบบภาพถ่ายที่ใช้ในการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ของกองทัพต่างๆ
5. ศึกษาการจัดแสง เพื่อถ่ายภาพบุคคล เดี่ยว และหมู่

บทที่ 2

ข้อมูลการสร้างสรรค์

2.1 การถ่ายภาพเพื่อการประชาสัมพันธ์

การถ่ายภาพเพื่อการประชาสัมพันธ์ เป็นการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับองค์การต่อบุคคลทั้งภายนอกและภายในองค์การ แม้ว่าจะยึดหลักแนวคิดความจริงนิยมเช่นเดียวกับการถ่ายภาพข่าว แต่เป็นความจริงเฉพาะภาพที่สร้างภาพลักษณ์ (image) ด้านบวกต่อองค์การ ดังนั้นจึงเปลี่ยนจุดเน้นมาที่การสื่อสารเชิงสัญลักษณ์มากขึ้น เช่น กระทบวงเกษตรและสหกรณ์ เน้นตัวหนาสีเขียวซึ่งเป็นสีประจำกระทบวงเกษตรฯ โดยแสดงถึงภาคเกษตรกรรมและความอุดมสมบูรณ์ นอกจากนี้ ยังมีภาพถ่ายประชาสัมพันธ์เพื่อสื่อสารกิจกรรมในองค์การ หรือเพื่อเสนอข่าวในหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

2.1.1 การถ่ายภาพเพื่อการประชาสัมพันธ์

2.1.1.1. ประเภทของภาพประชาสัมพันธ์ แบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1) การถ่ายภาพสถานที่ขององค์การ อาคารและสถานที่ขององค์การมีความสำคัญอย่างมากต่อการสร้างภาพลักษณ์ขององค์การ เนื่องจากเป็นรูปธรรมที่คนภายนอกมองเห็นครั้งแรก การออกแบบตกแต่งอาคารสถานที่ควรสอดคล้องกับการวางแผนทางขององค์การ เช่น หากวางแผนทางขององค์การว่ามีความทันสมัยด้วยเทคโนโลยี ควรสื่อสารถึงการออกแบบตกแต่งภายนอกและภายในสถานที่ที่ดูทันสมัยด้วยสี สัน รูปทรง และวัสดุตกแต่งภายในทางตรงกันข้ามหากเป็นองค์การที่เน้นการอนุรักษ์วัฒนธรรม รูปลักษณ์ของการออกแบบตกแต่งควรเน้นความรู้สึกที่อบอุ่น คลาสสิก โดยใช้วัสดุที่เป็นศิลปะไทยในการตกแต่ง

2) การถ่ายภาพบุคคล การถ่ายภาพบุคคลเป็นการสะท้อนถึงบุคลิกลักษณะของบุคคล และหากบุคคลนั้นเป็นผู้บริหารองค์การก็จะสะท้อนถึงลักษณะองค์การนั้นด้วย **ผู้บริหารจึงเปรียบเสมือนตัวแทนของสมาชิกทั้งหมด** ดังนั้น ฝ่ายประชาสัมพันธ์จึงควรดูแลให้ผู้บริหารมีการแสดงออกในทางสร้างสรรค์ เพราะภาพถ่ายเป็นสิ่งที่อยู่ยาวนานในสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโสตทัศน์ หรือแม้แต่ในหน้าหนังสือพิมพ์ เช่น การประชาสัมพันธ์ภายในองค์การให้สมาชิกรู้สึกไว้วางใจที่มีผู้บริหารที่เป็นกันเอง ภาพผู้บริหารควรแต่งตัวในลักษณะสบายๆ และมีการจัดทำทางให้เป็นธรรมชาติ แต่หากจะสื่อสารผู้บริหารต่อคนภายนอกว่า องค์การนี้มีความทันสมัยทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ ช่างภาพควรสื่ออารมณ์ผู้บริหารด้วยเครื่องแต่งกาย และจัดวางท่าทางที่สง่างาม เป็นต้น

3) การถ่ายภาพกิจกรรมขององค์การ การดำเนินงานประชาสัมพันธ์ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การสร้างกิจกรรมขององค์การขึ้นมาเพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไป หรือกลุ่มเป้าหมายได้รู้จักและจดจำองค์การนั้นๆ โดยช่างภาพประชาสัมพันธ์ต้องบันทึกกิจกรรมต่างๆ ไว้ เช่น พระราชพิธีพืชมงคลจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ พิธีเปิดงานมหกรรมพืชสวนโลกเฉลิมพระเกียรติฯ ราชพฤกษ์ กิจกรรมเนื่องในโอกาสคล้ายวันสถาปนากระทบวงเกษตรและสหกรณ์ ภาพการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยหรือภัยธรรมชาติที่สำคัญ เป็นต้น

2.1.2 แนวทางการถ่ายภาพเพื่อการประชาสัมพันธ์

ตามปกติวิธีการถ่ายภาพตามที่คนส่วนใหญ่รู้จักกันนั้นมิใช่ของยาก เนื่องจากเทคโนโลยี ทางการถ่ายภาพในปัจจุบันมีการพัฒนาและเอื้ออำนวยให้สามารถถ่ายภาพได้ ซึ่งอาจสรุปได้ว่าการ จะถ่ายภาพเพื่อให้ได้ภาพถ่ายออกมาเป็นสิ่งที่ทำได้ง่าย แต่อาจจะมีข้อแตกต่างกันระหว่างผู้ที่มี ความสามารถในการถ่ายภาพและช่างภาพมือใหม่ในลักษณะของเนื้อหาภาพถ่ายและความสวยงาม ทางด้านศิลปะ

การถ่ายภาพวัตถุอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือการถ่ายภาพสถานที่แห่งใดแห่งหนึ่ง จึงจำเป็น ที่จะต้องมีแนวทางเพื่อที่จะให้ได้ภาพถ่ายนำไปใช้ประโยชน์ได้ ภาพถ่ายที่จะใช้ประโยชน์ได้ดีในที่นี้หมายถึง ภาพที่สามารถสื่อสารโดยสื่อความหมายหรือถ่ายทอดเรื่องราวได้ การสื่อความหมาย ในภาพจะจำเป็นมากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับการใช้ภาพถ่ายเป็นสำคัญ

2.1.2.1 แนวทางการถ่ายภาพเพื่อการเผยแพร่

การถ่ายภาพเพื่อการเผยแพร่ เป็นภาพที่บอกเรื่องราวต่างๆ ที่เห็นอย่างชัดเจนและเข้าใจได้ง่าย ความสวยงามในภาพถ่ายจึงเป็นส่วนประกอบหรือมีความสำคัญเป็นอันดับรองลงมาเรื่องราวที่ ต้องการจะถ่ายทอดให้ผู้ชมภาพถ่ายมีความรู้และเกิดความเข้าใจนั้น ควรมีลักษณะที่เมื่อดูในภาพถ่าย แล้วมีส่วนที่ยังสงสัยน้อยที่สุด ถ้าจำเป็นต้องใช้คำอธิบายประกอบหรือคำบรรยายภาพบ้างก็จะต้อง ไม่ยืดเยื้อวุ่นวาย เพื่อให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจอย่างถูกต้องได้ ดังนั้น ในการถ่ายภาพเพื่อการเผยแพร่ควร ยึดหลักการถ่ายภาพดังนี้

1. ส่วนสำคัญที่ทำให้เนื้อหาของภาพสมบูรณ์ โดยภาพถ่ายจะสามารถถ่ายทอดเรื่องราวให้สื่อความหมายได้ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของตัวผู้ถ่ายภาพหรือช่างภาพว่าจะสามารถจัดองค์ประกอบของภาพได้ดีหรือไม่ การจัดองค์ประกอบของภาพมีรายละเอียดต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ ภาพถ่ายสวยงามและมีคุณค่าสำหรับในการถ่ายภาพเพื่อการเผยแพร่สิ่งที่ต้องเน้นเป็นพิเศษในการ จัดองค์ประกอบก็คือ ต้องพยายามจัดวางวัตถุในภาพ สีของภาพ การเลือกความคมชัดว่าจะให้มี ความคมชัดอย่างไร ซึ่งในกรณีนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ต้องการถ่ายภาพตลอดจนการเลือกมุมมองของกล้องถ่ายภาพ การเน้นเรื่องของเอกภาพ ในภาพถ่ายให้มีเรื่องเพียงเรื่องเดียว ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยให้ ภาพถ่ายเผยแพร่ได้ดีที่สุด เพราะจะเป็นภาพที่ดูแล้วเข้าใจง่าย ไม่เกิดความสับสน

2. เรื่องของแสงสว่างซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมากในการถ่ายภาพ การจัดแสงสว่างที่มีความเข้มเกินไปภาพที่ได้จะมีเงาค่อนข้างมาก วิธีดังกล่าวไม่ควรนำมาใช้เนื่องจากภาพถ่ายที่ต้องการเผยแพร่ หรือภาพถ่ายที่จะเผยแพร่ให้ได้ผลดีนั้น ควรเป็นภาพถ่ายที่สว่างแจ่มใสชัดเจนถึงแม้จะมีส่วนของเงามืดบ้าง ก็เป็นเงาที่ไม่มากนัก และมีเงาคำที่สนิท การจัดแสงในลักษณะดังกล่าวนี้อุปกรณ์การถ่ายภาพสมัยใหม่ คือ ชุดไฟแฟลชซึ่งให้แสงนุ่มหรือจัดแสงไฟแฟลชให้เป็นแสงสะท้อน นุ่มนวล ล้วนช่วยในการถ่ายภาพได้เป็นอย่างดี เนื่องจากไฟประเภทนี้ให้ความสว่างที่แจ่มใส ใช้ ถ่ายภาพได้ดีและสะดวกกว่าเดิมเป็นอันมาก รายละเอียดต่างๆ ในภาพ รูปทรงของวัตถุ หรือกิริยา อากักรที่ปรากฏในภาพถ่าย ล้วนเห็นได้ชัดเจน จะหย่อนไปบ้างก็ในเรื่องของอารมณ์

หรือความรู้สึก ภาพถ่ายประเภทสีเข้มหรือเล่นเงามาก จะให้ความรู้สึกสดชื่นรื่นเริงเบิกบาน ซึ่งเป็น อารมณ์ของ ภาพที่ใช้ในการเผยแพร่ได้ดีกว่า

2.1.2.2 แนวทางการถ่ายภาพเพื่อการประชาสัมพันธ์

ภาพถ่ายเพื่อการประชาสัมพันธ์ เป็นภาพถ่ายที่ถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่ผู้ถ่ายภาพ ต้องการจะแสดงให้เห็น โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะแสดงหรือเน้นในส่วนที่สวยงาม ดูดี มีคุณค่าหรือ ให้เห็นเฉพาะสิ่งที่ก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดี ดังนั้น การถ่ายภาพที่จะนำมาใช้ในการถ่ายภาพต้องมี ครบถ้วน เพื่อที่สามารถถ่ายภาพได้ตามความต้องการ วัสดุที่เลือกใช้ต้องมีคุณภาพที่ดีได้มาตรฐาน จึงจะสามารถผลิตภาพถ่ายที่มีคุณค่าสำหรับการประชาสัมพันธ์ ขั้นตอนของการถ่ายภาพต้องใช้ ความรู้ความสามารถของผู้ถ่ายมาก เริ่มตั้งแต่การเลือกมุมเพื่อตั้งกล้องถ่ายภาพเป็นส่วนใหญ่ การจัดองค์ประกอบของสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในการถ่ายภาพก็เป็นเรื่องสำคัญต้องนำหลักของการจัดองค์ประกอบมาใช้อย่างครบถ้วน อีกทั้งต้องพิจารณาทุกสิ่งที่ปรากฏในภาพถ่ายให้ดีที่สุด ซึ่งอาจแยกเป็นกรณีเพื่อให้ เห็นแนวทางชัดเจนขึ้นดังนี้

1. กรณีการถ่ายภาพที่ต้องการเน้นบุคคล ภาพถ่ายประชาสัมพันธ์ประเภทนี้มักใช้ใน กรณีที่จะแนะนำตัวบุคคล เช่น บุคคลสำคัญในฝ่ายบริหารของหน่วยงาน บุคคลที่เข้ารับตำแหน่งใหม่ หรือกิจกรรมอันเป็นผลงานที่เจาะจงตัวบุคคล การถ่ายภาพประเภทนี้ควรยึดแนวว่าต้องถ่ายให้เห็น บุคลิกภาพของบุคคลนั้นให้ดีที่สุด เริ่มตั้งแต่การแต่งกาย เครื่องแต่งกายต้องเรียบร้อยสวยงาม กิริยา ท่าทางควรดูงามสง่า ภาพถ่ายอาจเป็นลักษณะของการโพส หรือตั้งท่าจัดเพื่อถ่ายภาพ แต่ก็ไม่ควร จัดท่าให้ดูนิ่งเฉย วิธีที่ดีควรอยู่ในอิริยาบถอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจมีบุคคลอื่นเข้ามาเสริมในภาพด้วย เช่น เพิ่มเรื่องราวเป็นว่า มีบุคคลอื่นเข้ามาแสดงความยินดีหรือมาปรึกษาหารือ โดยใช้วิธีการเลือก มุมกล้องถ่ายภาพ และจัดองค์ประกอบของภาพในตัวบุคคลสำคัญเป็นส่วนประธาน และบุคคลที่จัด เข้ามาเสริมเป็นส่วนรองหรือเป็นส่วนประกอบ เป็นต้น นอกจากตัวบุคคลแล้ว สิ่งอื่น ๆ ที่จะปรากฏอยู่ เช่น พวกโต๊ะเก้าอี้ทำงาน เครื่องใช้อื่น ๆ ตลอดจนหนังสือและสถานที่ซึ่งจะปรากฏในฉากหลัง ส่วนต่าง ๆ ที่เห็นเหล่านี้ต้องอยู่ในลักษณะที่ดีและเป็นระเบียบเรียบร้อย เมื่อได้ภาพถ่ายที่บรรจุรวมทุกสิ่งทุกอย่างแล้วก็จะทำให้ผู้ที่เห็นภาพเกิดความรู้สึกว่า ตัวบุคคลที่ได้รับการประชาสัมพันธ์ ในภาพนั้น เป็นคนที่มีบุคลิกดี เป็นระเบียบเรียบร้อยน่านับถือ น่านิยมยกย่อง โดยที่ผู้เห็นภาพถ่าย อาจจะยังไม่รู้จักตัวจริงเลยว่าเป็นอย่างไร แต่เกิดความเลื่อมใสโดยได้เห็นจากในภาพถ่าย

ภาพข่าวบุคคล หมายถึง ข่าวประชาสัมพันธ์ที่มุ่ง "ใคร" เป็นสำคัญ เพื่อเผยแพร่ให้ผู้อ่าน ได้รู้จักบุคคลผู้เป็นความสำคัญของข่าวนั้น ภาพที่ใช้ประกอบข่าวนั้นจึงต้องเลือกสรรภาพของบุคคล นั้น ๆ เป็นจุดเด่น (highlight) เมื่อได้ดูภาพและคำบรรยายภาพก็จะเกิดความเข้าใจและรู้จักหน้าตา ท่าทางได้เป็นการช่วยให้ผู้อ่านจดจำข่าวที่มุ่งประชาสัมพันธ์นั้นได้ดียิ่งขึ้น

2. กรณีที่ต้องการเน้นการถ่ายภาพตัวอาคารหรือสถานที่ตลอดจนกิจกรรมภายนอก ได้แก่ ภาพถ่ายที่ต้องการประชาสัมพันธ์ให้รู้จักสำนักงานหรือที่ทำการของหน่วยงานใดหน่วยงาน หนึ่ง หรือต้องการแนะนำสถานที่สำคัญให้เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางมากขึ้น การถ่ายภาพประเภทนี้ อาจต้องคัดเลือกหรือสรรหาอุปกรณ์ทางการถ่ายภาพมาใช้ให้เหมาะสม เนื่องจากการถ่ายภาพ สถาปัตยกรรมหรือสิ่งก่อสร้างบางแบบต้อง

อาศัยกล้องถ่ายภาพบางประเภทจึงจะถ่ายภาพได้ สวยงาม การเลือกมุมกล้องถ่ายภาพเพื่อให้สถานที่ดูงามสง่า การเลือกเวลาที่จะใช้ถ่ายภาพล้วนเป็นสิ่งจำเป็น เช่น ตอนเช้าแสงแดดส่องจากทางตะวันออก ตอนบ่าย แสงแดดส่องทางตะวันตก และการเลือกวันที่ ท้องฟ้าแจ่มใส โดยอาจต้องพิจารณาและรอให้มีหมู่เมฆสวยงาม เกิดขึ้นก่อน เพราะสิ่งเหล่านี้ล้วนแต่ ช่วยให้เราถ่ายภาพได้ดีทั้งสิ้น

สิ่งที่ต้องพิจารณาต่อไปคือความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในภาพถ่าย เช่น ตัวอาคารเรียบร้อยดีหรือไม่ มีรอยสกปรกที่น่าเกลียดและ มองเห็นเด่นชัดหรือไม่ สนามหญ้าสวยงาม เรียบร้อยดี และชวนสดชื่นขึ้นบ้าง หรือไม่อาจจัดดอกไม้หรือต้นไม้ขนาดย่อมประเภทไม้กระถาง เสริมขึ้นมา เพื่อให้สวยงามได้ บางครั้งก็ต้องอาศัยต้นไม้เพื่อปิดบังจุดที่ไม่สวยงามบางส่วนเพื่อให้ภาพมีความ สมบูรณ์ เนื่องจากเมื่อปรากฏเป็นภาพถ่ายแล้ว ผู้ชมมีโอกาสดูอย่างพิถีพิถันพิจารณาเป็นเวลานาน ข้อบกพร่องต่าง ๆ หากมีอยู่ในภาพ ก็จะมองเห็นได้โดยง่าย และหากเกิดข้อบกพร่องอย่างหนึ่ง อย่างใดขึ้นแล้ว ก็จะกระทบเทือนถึงภาพพจน์ของสถานที่นั้น ๆ

ภาพข่าวสถานที่ หมายถึงข่าวประชาสัมพันธ์ที่มุ่ง "ที่ไหน" เป็นสำคัญ จุดเด่นของภาพจึง มุ่งที่ตัวสถานที่อย่างชัดเจน โดยอาจเน้นภูมิทัศน์ หรือชื่อสถานที่ หรือเป้าหมายที่บอกถึงสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์นั้น ภาพข่าวสถานที่มักนิยมใช้ในการประชาสัมพันธ์ที่จูงใจ เพื่อพรรณนาและเพื่อ อธิบายเป็นสำคัญ

3. กรณีที่ต้องการเน้นการถ่ายภาพภายในสำนักงานหรือกิจกรรมในสถานที่ได้แก่ ภาพ แนะนำสำนักงานหรือภาพ เกี่ยวกับการประชุม พบปะ เช่นสัญญา หรือภาพงานเลี้ยงต่างๆ อุปกรณ์ ถ่ายภาพที่ช่วยให้ได้ภาพถ่ายในมุมกว้าง อุปกรณ์ให้แสงเพื่อช่วยจัดให้ภายในสถานที่ที่มีแสงสว่าง สม่่าเสมอ หรือเพื่อช่วยแก้จุด อับบางส่วนที่อาจมืดเกินไป การจัดให้เป็นระเบียบเรียบร้อย การแก้ไข ส่วนที่ไม่สวยงามหรือดูรุงรัง การเพิ่มเติมเสริมแต่ง ซึ่งอาจจะต่างจากที่เป็นอยู่ตามความเป็นจริง ไปบ้างก็จำเป็นต้องทำเพื่อให้ภาพถ่ายดูดีมีคุณค่า ไม้ดอกและไม้ประดับโดยเฉพาะพวกไม้กระถาง เป็นสิ่งที่นำเข้ามาช่วยตกแต่งให้สวยงามขึ้นได้ ประการสำคัญพวกต้นไม้จะช่วยลด ความรู้สึกที่ แข็งกระด้างของเสาคอนกรีตหรือผนังปูนลงได้ สำหรับการนำต้นไม้เข้ามา ตกแต่ง ต้องพิจารณาดู ให้เหมาะสมว่า ต้นไม้ที่ประดับภายในเป็นไม้ประเภทที่ปลูกในอาคารได้ มิฉะนั้นก็จะเห็นว่า เป็น การจงใจจัดตกแต่งจนผิดไปจากที่เป็นจริงมาก

ผู้คนในภาพถ่ายซึ่งมีจำนวนพอสมควร จำเป็นต้องพิจารณาว่า อิริยาบถต่างๆ ที่เป็นอยู่ดี หรือไม่ อาจจะต้องมีการช่วยเสริมแต่งในลักษณะของการโพสท่าบ้าง แต่ก็ต้องให้ดูว่ากำลังมีกิริยา ท่าทางตามปกติ มิใช่เป็นการจัดเพื่อถ่ายภาพโดยตรง เหล่านี้จะช่วยให้ได้ภาพถ่ายที่ดี

ภาพข่าวกิจกรรมหมายถึงข่าวประชาสัมพันธ์ที่มุ่ง "ทำอะไร" "เมื่อใด"และ "อย่างไร" เป็น สำคัญจุดเด่นของภาพนั้นจึงมุ่งที่ตัวกิจกรรมหรือเหตุการณ์ที่เกิดเป็นข่าว เมื่อผู้อ่านได้เห็นภาพและ อ่านคำบรรยายภาพแล้ว ก็จะเข้าใจกิจกรรมหรือเหตุการณ์ที่ต้องการประชาสัมพันธ์ได้อย่างชัดเจน ขึ้น ภาพข่าวกิจกรรมนี้จะไม่นับภาพบุคคล กล่าวคือ อาจไม่เห็นภาพบุคคลใดบุคคลหนึ่งเลยก็ได้ แต่จะเน้นที่กิจกรรมหรือเหตุการณ์ว่า กำลังเกิดอะไร หรือกำลังทำอะไร และทำอย่างไรเป็นสำคัญ

การถ่ายภาพเพื่อการเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ อันเป็นการนำภาพถ่ายไปใช้ ประโยชน์ ตามวัตถุประสงค์ที่จำเป็นและมีความสำคัญต่าง ๆ กัน การถ่ายภาพจึงต้องเริ่มต้นให้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ เมื่อจะนำภาพถ่ายไปใช้งานจึงจะสามารถใช้ได้ดีและเกิดผลตามต้องการ

2.1.2.3 หัวใจของช่างภาพเพื่อการประชาสัมพันธ์

ช่างภาพเพื่อการประชาสัมพันธ์ที่จะประสบความสำเร็จต้องประกอบด้วยควมมีคุณธรรม และมีคุณภาพ ดังนี้

1. การถ่ายภาพอย่างมีคุณธรรม การทำงานของคนทำสื่อมีความสำคัญอย่างมาก เพราะ นอกจากผลิตผลงานต่าง ๆ ออกสู่ประชาชนแล้ว ยังต้องมีความรับผิดชอบถึงผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดจากสารและการนำเสนอผลงานนั้น ๆ เพราะเป็นการส่งสารไปถึงคนจำนวนมาก ๆ ในเวลา เดียวกัน ดังนั้นความรับผิดชอบต่อสังคม กล่าว จึงต้องมีความเคร่งครัดมากกว่าผู้ผลิตงานในศาสตร์ที่ใกล้เคียงกัน เช่น คนทำละครเวทีอาจจะให้ความสำคัญกับตัวบทที่สร้างความสะเทือนใจให้แก่ผู้ดู อาจเน้นประเด็นความขัดแย้งของตัวบทด้วยความสมเหตุสมผล แต่เมื่อใดละครเวทีนั้น ๆ ต้องส่งสารผ่านทางสื่อมวลชน ความระมัดระวังของตัวบทและการแสดงต้องมีความเข้มข้น เพราะผู้รับสารมีหลากหลาย อาจส่งผลกระทบต่อการเล่นแบบของผู้ชมได้โดยไม่รู้ตัว ดังนั้นผู้ทำงานด้านสื่อมวลชนจึง ต้องมีการควบคุมตนเองรวมทั้งการมีองค์กรและสถาบันสื่อที่ควบคุมการทำงานของผู้ทำสื่ออีกชั้นหนึ่ง เช่น พนักงานบีบีซีในประเทศอังกฤษ และพนักงานของเครือเนชั่นในประเทศไทย ที่พนักงานทุกคนต้องมีคู่มือในการปฏิบัติตนในการทำงานข่าว ให้มีจริยธรรมในการประกอบ วิชาชีพอย่างเคร่งครัด จริยธรรมของคนทำงานสื่อ เช่น

- 1 เคารพสิทธิส่วนบุคคล (right to privacy) ของแหล่งข่าว เรื่องสิทธิส่วนบุคคล เป็นเรื่องที่ช่างภาพทางนิเทศศาสตร์ต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ช่างภาพต้องคิดถึงใจเขาใจเรา ต้องไม่ละลابلลวงความเป็นส่วนตัวของบุคคลอื่น แม้ว่าจะอ้างถึงความเป็นคนของสาธารณะก็ตาม ดังการทำงานของช่างภาพปาปารีสซี ที่ขาดความรับผิดชอบต่อเรื่องสิทธิของผู้อื่น จนมีส่วนกับ เหตุการณ์เศร้าสลดของคนทั่วโลกต่อการสูญเสียเจ้าหญิงไดอานาแห่งราชวงศ์อังกฤษ อย่างไรก็ตามดู เหมือนประสบการณ์อันเลวร้ายดังกล่าว เจ้าของสิ่งพิมพ์และช่างภาพในสังคมไทย มิได้นำมาเป็น บทเรียน เห็นได้จากข่าวบันเทิงในปัจจุบัน ที่เน้นเรื่องส่วนตัวของดาราทิ้งในสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อ โทรทัศน์มากขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้นสื่อจึงมิได้ทำบทบาทและหน้าที่ของการให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์ ในการพัฒนาสติปัญญาแก่คนไทย หากกลับทำให้ผู้คนหมกมุ่นไปในเรื่องไร้สาระเกี่ยวกับชีวิต ส่วนตัวของคนอื่น

- 2 เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของ แหล่งข่าวหรือผู้ที่ปรากฏในภาพ ความกระหายอยากจะได้ภาพเพื่อขึ้นหน้าหนึ่ง อาจเป็นเป้าหมายของช่างภาพหลาย ๆ คน เพื่อสร้างความแตกต่างจากช่างภาพหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น แต่หากมีกระบวนการวิพากษ์ตัวเอง เราจะสามารถสร้างคุณค่าของข่าวแบบใหม่ที่ไม่หยุดนิ่งตายตัว ทั้ง ๆ ที่บริบทของสังคมมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อันประกอบด้วยความหลากหลายทางวัฒนธรรม หนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ไม่ควรเป็นช่องทางที่ นักข่าวและช่างภาพส่งสารไปยังผู้ดูหรือผู้อ่านเพียงอย่างเดียว รวมทั้งการกำหนดตัวเองเป็นผู้รู้ใน การสะท้อนปัญหาสังคม ทั้งนี้เพราะสังคมโลกยุคสมัยได้เปลี่ยน

ไปเข้าสู่ยุคหลังการล่าอาณานิคมที่ เกิดชาติพันธุ์ใหม่ ๆ ซึ่งแต่ละชาติพันธุ์ต่างต้องการแสดงตัวตนหรืออัตลักษณ์ของเขาออกมา ดังนั้นจึง ต้องมีการนิยามความหมายของ “ผู้ดู” ใหม่ ว่าเป็นผู้คนที่มิได้ถูกกระทำ แต่สามารถเป็นผู้ส่งสาร หรือเป็นประธานของการสื่อสารนั้น ๆ ได้จากข้อคิดดังกล่าวหากช่างภาพและนักข่าวยังยึดติดที่คุณค่าของการเสนอความแตกต่าง เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้อ่านแล้ว อาจไม่ใช่หนทางที่นักสื่อสารจะกระทำในฐานะผู้เข้าใจการ เปลี่ยนแปลงบริบทโลก แต่สิ่งที่นักการสื่อสารควรกระทำคือการเปิดพื้นที่ให้ประชาชนได้สื่อสาร ความเป็นตัวตนมากขึ้น เช่น หากช่างภาพไปถ่ายทำสารคดีกับกลุ่มชาติพันธุ์ คนบนพื้นที่สูง ที่อัตลักษณ์ชาติพันธุ์แตกต่างจากคนบนพื้นราบส่วนใหญ่ ช่างภาพไม่ควรใส่ทัศนคติที่ลำสมัย ยัดเยียดเนื้อหาข่าวว่าชาวบ้านมีความแปลกแตกต่างไปจากคนทั่วไป เพราะการใส่เนื้อหาเช่นนี้ใน เบื้องลึกคือการดูถูกทางวัฒนธรรมของชุมชนนั้น ๆ นั่นเอง สิ่งที่ช่างภาพควรจะทำคือ ศึกษาเกี่ยวกับ วัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์นั้นอย่างลึกซึ้ง

3 มีความเที่ยงตรง (accurate) แม้ว่านักข่าวจะรวมถึงช่างภาพข่าวจะได้รับการยกย่องให้เป็นฐานันดรที่สี่จากสังคม แต่คนในวงการข่าวต้องสะท้อนกลับและวิพากษ์ตัวเอง ตลอดเวลาว่าตนเองตั้งอยู่ในความเป็นกลางหรือไม่ ตกอยู่ภายใต้อำนาจของรัฐหรือทุนใดหรือไม่ ดังนั้นช่างภาพจะต้องมีความกล้าหาญเพียงพอที่จะดำรงตนด้วยศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ เพื่อนำเสนอ ภาพข่าวด้วยความเที่ยงตรง

4 เปิดโอกาสให้ผู้ตกเป็นภาพข่าวได้มีสิทธิโต้แย้ง จากกระบวนการสื่อสารที่สมบูรณ์ ต้องเน้นการสื่อสารสองทาง คือ การมีการสะท้อนกลับของผู้ส่งสาร เพื่อให้เกิดการปรับปรุง ในการนำเสนอครั้งต่อไป และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ตกเป็นข่าวรักษาสติส่วนบุคคลของตนเอง ด้วย วิธีการหนึ่งที่นักข่าวส่วนใหญ่ในปัจจุบันมักใช้คือ การโยนหินถามทาง หรือเป็นการนำเสนอ ข่าวที่นักข่าวได้ข้อมูล แต่ยังไม่มีการยืนยันจากผู้ตกเป็นข่าว จึงใช้วิธีการลงข่าวไปก่อนแล้วค่อย สังเกตปฏิกิริยาสะท้อนกลับของผู้เป็นข่าวทีหลัง วิธีดังกล่าวนี้อาจไม่เป็นธรรมกับผู้ตกเป็นข่าว โดยเฉพาะข่าวที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียง ดังนั้นควรมีการเปิดโอกาสให้กับผู้ที่ตกเป็นข่าวได้ มีการโต้แย้งกับข่าวที่เกิดขึ้นว่าเป็นความจริงตามที่ได้นำเสนอไปหรือไม่

2 การถ่ายภาพอย่างมีคุณภาพ เน้นการสื่อความหมายเสริมสาระของการประชาสัมพันธ์ ด้วยกิจกรรมช่างภาพเพื่อการประชาสัมพันธ์จะต้องมีความทุ่มเทการทำงาน เข้มงวดและมีวินัยต่อ ตนเอง ใฝ่รู้เพื่อการพัฒนาตนเอง หากทำงานแบบไม่เต็มที่จะทำให้เกิดผลเสียหลายประการ หนทาง ที่จะพัฒนาช่างภาพนั้นสรุปได้ดังนี้

1 มีความรู้แบบสหวิทยาการ การทำงานทุกอย่างต้องมีความรู้เป็นพื้นฐาน เพราะด้าน เทคนิคหรือทักษะต่าง ๆ ทุกคนมีโอกาสตามกันทัน แต่หากช่างภาพมีฐานความรู้แบบสหวิทยาการ คือ รู้หลายศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกัน เช่น สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม ภาพถ่าย ที่เป็นผลผลิตของสมองที่กลั่นกรองจากประสบการณ์และความรู้ต่าง ๆ ย่อมแสดงถึงความลึกซึ้งของ งาน อันเป็นความแตกต่างจากช่างภาพทั่วไปที่อาจสื่อได้แต่ความงามและอารมณ์ความรู้สึก แต่ขาดความลึกซึ้งในเนื้อหาผ่านทางสื่อของภาพถ่าย นอกจาก

นี้ช่างภาพต้องมีความใฝ่รู้อยู่ตลอดเวลา ต้องไม่ทำตัวแบบ “ซาลันถ้าย” เพราะคนผู้นั้นจะมีอัตราสูง ทำให้ไม่เปิดรับความรู้ใหม่ ๆ ซึ่ง หมายถึงการนับถอยหลังไปสู่จุดจบของวิชาชีพนั่นเอง

2 มีความตั้งใจในการทำงาน ความตั้งใจในการทำงาน มีองค์ประกอบที่สำคัญคือ ช่างภาพต้องมีความพร้อมอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะช่างภาพข่าว ณ ที่เกิดเหตุ ต้องพร้อมที่จะทำงาน ทุกวินาทีที่เกิดเหตุการณ์เตรียมความพร้อมของช่างภาพ ต้องเตรียมความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ อุปกรณ์ถ่ายภาพ การติดตามข้อมูลข่าวสารอยู่ตลอดเวลา ซึ่งหมายถึงร่างกายต้องแข็งแรง อยู่เสมอ ดังนั้นช่างภาพควรให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ และควรมีการ พักผ่อนที่เพียงพอ

3 มีความอดทน การทำงานเป็นช่างภาพต้องไปถึงก่อนที่เกิดเหตุให้ทันช่วงที่จึง จะได้งาน ต่างกับนักข่าวอาจจะไปที่หลังแต่ใช้การสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องแทนได้ การทำงานเช่นนี้ ช่างภาพต้องมีความอดทนสูง บางครั้งต้องรอคอยนับวันเพื่อให้ได้ภาพตามที่ต้องการ

4 ไม่ประมาท ช่างภาพต้องทำงานด้วยความไม่ประมาท เช่น เมื่อได้ประเด็นข่าว หรือหัวข้อที่จะถ่ายภาพ ต้องไม่หยุดอยู่เพียงหัวข้อดังกล่าว เพราะข้อมูลดังกล่าวอาจไม่เพียงพอต่อ การทำงานเชิงลึก หรืออาจเป็นการประมาทเกินไปที่เชื่อถือข้อมูลจากแหล่งข่าวเพียงแหล่งเดียว เพราะอาจเกิดการปล่อยข่าวเพื่อประโยชน์ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้ ดังนั้น การทำข่าวหรือถ่ายภาพ ต้องทำด้วยความไม่ประมาท เตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ ของกล้องให้มีความพร้อมอยู่เสมอ ควรตรวจสอบ แหล่งข่าวและข้อมูลที่หลากหลายแง่มุมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

5 ฝึกฝนทักษะอย่างสม่ำเสมอ ปัจจุบันเทคโนโลยีด้านอุปกรณ์กล้องถ่ายภาพได้ ก้าวไปสู่ยุคดิจิทัลที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ดังนั้นช่างภาพจึงควรติดตามข่าวสารและใช้อุปกรณ์ ต่าง ๆ อย่างเต็มประสิทธิภาพ นอกจากนี้ต้องฝึกทักษะการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและ สม่ำเสมอเพื่อประโยชน์ต่องาน แม้จะมีเวลาจำกัดก็ตามเพื่อที่จะได้เป็นช่างภาพที่ถ่ายทอดภาพได้ อย่างดีและสมบูรณ์

สรุปว่าการทำงานเป็นช่างภาพ ที่ต้องมีความรับผิดชอบต่อผู้รับสารจำนวนมากนั้น จึง ต้องทำงานอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรมของคนทำงานสื่อ รวมทั้งเข้าใจบริบททางสังคมที่มีการ เปลี่ยนแปลงไปสู่ความหลากหลายทางวัฒนธรรมมากขึ้น ช่างภาพต้องระมัดระวังและต้องตระหนัก ในบริบทที่ต้องเปลี่ยนแปลงไปตามสังคมโลก ต้องเปิดโอกาสให้ผู้รับสารได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นของเขา และเคารพสิทธิส่วนบุคคลของคนที่ตกเป็นข่าว นอกจากส่วนสำคัญของคุณธรรม แล้ว ช่างภาพในยุคที่มีการแข่งขันสูง ต้องพัฒนาทักษะของตนเองให้มีความรู้และความสามารถอยู่ อย่างสม่ำเสมอด้วยการพัฒนาทั้งสมอง หัวใจ และมีมือ เพื่อสร้างสรรค์งานอย่างเต็มร้อย

2.2 ประวัติกองบิน 2

พ.ศ.2462 เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม กองทัพบกได้มีคำสั่งทหารบกที่ 178/20698 ให้จัดตั้ง "กองบินใหญ่ทหารบกที่ 2" ขึ้นที่บริเวณโรงเก็บเครื่องบินหมายเลข 4 (ปัจจุบันคือ การท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย) โดยมี ร้อยเอก เหม ยศธร เป็นผู้บังคับการ มีเครื่องบินทิ้งระเบิด แบบ ท.1 เบเรเกต์ (BREGUET) ปีก 2 ชั้น จำนวน 5 เครื่อง และเครื่องบินขับไล่ 2 ที่นั่ง แบบ ข.2 นิเออร์ปอตเดอลาจ (NIEUPORT) จำนวน 4 เครื่อง มีนายทหารสัญญาบัตร 5 นาย ประทวน 5 นาย และ พลทหาร 2 นาย ประจำการเท่านั้น ปี พ.ศ.2465 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น "กองบินใหญ่ที่ 2" และกระทรวงกลาโหมได้ออกคำสั่งตั้งฝูงบินที่ 10 ขึ้นอีก 1 ฝูงบิน ให้ นายร้อยโท กาพย์ ทัดตานนท์ เป็นผู้รั้งตำแหน่งผู้บังคับฝูงบิน

พ.ศ.2468 ย้ายที่ทำการจากโรงเก็บเครื่องบินหมายเลข 4 ไปยังโรงเก็บที่สร้างขึ้นใหม่ด้านตะวันออก ปัจจุบันคือ ที่ตั้งกองบิน 6

พ.ศ.2469 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น "กองบินน้อยที่ 1 ของกองบินใหญ่ที่ 2" ประกอบด้วย ฝูงศึกษา ฝูงบินที่ 11 และ ฝูงบินที่ 12

พ.ศ.2474 วันที่ 12 ตุลาคม พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระบรมราชินี ได้เสด็จพระราชดำเนินกลับจากต่างประเทศ เข้าสู่พระนคร เนื่องในกรณีนี้ กรมอากาศยานได้กำหนดให้จัดส่งเครื่องบินเบเรเกต์ 3 เครื่อง บินไปต้อนรับเสด็จที่จังหวัดสมุทรปราการ และบินชลอเรือพระที่นั่งเข้ามายังท่าราชวรดิษฐ์

พ.ศ.2476 มีคำสั่งทหารให้เปลี่ยนนามของเหล่าของกรมทหารอากาศ กองบินน้อยที่ 1 ของ กองบินใหญ่ที่ 2 จึงเปลี่ยนชื่อเป็น "กองบินน้อยที่ 2" ประกอบด้วย 3 ฝูงบิน คือ ฝูงบินที่ 1 ฝูงบินที่ 2 และฝูงบินที่ 3

พ.ศ.2480 กรมทหารอากาศ ยกฐานะเป็น กองทัพอากาศ (9 เมษายน ของทุกปี วันกองทัพอากาศ) มี พระเวชยันรังสฤษ (พล.อ.ท.มุนีมหาสันทนะเวชยันตรังสฤษฏ์) เป็นผู้บัญชาการทหารอากาศท่านแรก (พ.ศ.2480 - 2484) โดยมีกองบินน้อยที่ 2 ขึ้นตรงต่อกองทัพอากาศ และ จัดส่วนราชการเป็น 3 ฝูงบิน

พ.ศ.2481 จอมพล ป.พิบูลสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และพลเอก พระเวชยันรังสฤษ ผู้บัญชาการทหารอากาศ ได้เล็งเห็นความจำเป็นในอนาคต จึงได้สร้างสถานที่ทำการให้กับกองบินน้อยที่ 2 แห่งใหม่ ณ ตำบลเขาพระงาม อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี และได้สั่งให้ย้ายกองบินน้อยที่ 2 จากดอนเมือง เข้าที่ตั้งใหม่ เสร็จเรียบร้อยในปลายปีเดียวกัน

พ.ศ.2483 ประเทศไทยได้ประกาศสงครามกับอินโดจีนฝรั่งเศส

13 พฤศจิกายน 2483 มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ตั้ง พลตรี หลวงพิบูลสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และผู้บัญชาการทหารบก เป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุดและแม่ทัพบก พลเรือตรี หลวงสินธุ์สงครามชัย ผู้บัญชาการทหารเรือ เป็นแม่ทัพเรือ นาวาอากาศเอก หลวงอภิกเทวเดช รองผู้บัญชาการทหารอากาศ เป็น แม่ทัพอากาศ เพื่อเตรียมรับสถานการณ์ กรณีพิพาทอินโดจีน กองบินน้อยที่ 2 ได้ส่งเครื่องบินและเจ้าหน้าที่ออกไปปฏิบัติราชการ เพื่อปกป้องอธิปไตยของชาติ ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ

พ.ศ.2489 ประเทศไทยประกาศยกเลิกสงครามกับฝ่ายสัมพันธมิตร การประกาศสงครามถือเป็นโมฆะ ในขณะนั้นเศรษฐกิจของประเทศกำลังตกต่ำ กองบินน้อยที่ 2 ได้รับผลกระทบนี้ด้วย จึงจำเป็นต้องปลดและย้ายข้าราชการบางส่วน ไปบรรจุในกองบินลำเลียง (คือ กองบิน 6 ในปัจจุบัน)

พ.ศ.2492 กองบินน้อยที่ 2 ได้รับเครื่องบินเพิ่มเติมขึ้นอีก 2 ผุ่่ง คือ บน.2 ผุ่่ง 1 และ บน.2 ผุ่่งศึกษา เป็นเครื่องบินแบบ ผ.8 (AT-6)

พ.ศ.2494 กองทัพอากาศได้อนุมัติให้ กองบินน้อยที่ 2 สร้างทางวิ่งสาย 16 – 34 ขึ้นใหม่ โดยลงหินลาดลูกรัง บดทับแน่น กว้าง 40 เมตร ยาว 1,200 เมตร

พ.ศ.2496 กองบินน้อยที่ 2 ได้รับเครื่องบิน แบบ ข.15 (F-8 F) BEARCAT บรรจุเข้าประจำการในฝูง 23 อีก 1 ผุ่่ง ผู้บังคับบัญชาได้เล็งเห็นความจำเป็นในเรื่องสนามบินที่จะมารองรับกับเครื่องบินสมัยใหม่ จึงได้อนุมัติให้ กองบินน้อยที่ 2 แก้ไขปรับปรุงทางวิ่งสาย 16 – 34 โดยสร้างให้เป็นทางวิ่งลงหินลาดยางแอสฟัลต์ แทน และได้สร้างกองร้อยทหาร กับหอบังคับการบินขึ้น 1 หลัง เพื่อใช้ราชการในการบังคับการบิน

พ.ศ.2496 กองบินน้อยที่ 2 ได้สร้างโรงเรียนประชาบาล กองบินโคกกะเทียมขึ้น เพื่อให้บุตรหลานข้าราชการ ได้รับการศึกษาเล่าเรียนใกล้บ้าน ไม่ต้องเดินทางไกลไปโรงเรียนในตัวจังหวัด

พ.ศ.2499 วันที่ 21 กุมภาพันธ์ กองบินยุทธการได้จัดให้มีการแข่งขัน การทิ้งระเบิด และยิงจรวด (GUNNERY MEETING) และกำหนดให้กองบินน้อยที่ 2 เป็นหน่วยบริการในการแข่งขัน กองบินน้อยที่ 2 ได้ส่งเครื่องบิน เข้าแข่งขันด้วย คือ บน.2 ผุ่่ง 23 ผลการแข่งขันปรากฏว่า บน.2 ผุ่่ง 23 ได้แต้มรวมชนะเลิศการแข่งขัน

พ.ศ.2506 ในวันที่ 10 ธันวาคม กองบินน้อยที่ 2 ได้ถูกเปลี่ยนชื่อเป็นครั้งสุดท้ายว่า (กองบิน 2) และได้รับการบรรจุฝูงบินสนามขึ้นอีก 3 ฝูงบิน คือ ฝูงบินผสม 221 ฐานบินเชียงใหม่ , ฝูงบินผสม 222 ฐานบิน อุบล ฯ และ ฝูงบินผสม 223 ฐานบินอุดร ฯ ส่วนที่ตั้ง ณ กองบิน 2 จ.ลพบุรี คือ ฝูงบินผสม 224

พ.ศ.2520 กองบิน 2 ได้รับการบรรจุฝูงบิน 3 ฝูงบิน คือ ฝูงบิน 201 , ฝูงบิน 202 และ ฝูงบิน 203 และมี ฝูงบินอิสระปฏิบัติราชการสนามชายแดนอีก 2 ฝูงบิน คือ ฝูงบิน 206 วัฒนานคร และ ฝูงบิน 207 จังหวัด ตราด

พ.ศ.2520 กองทัพอากาศมีคำสั่งให้ ยกฐานะ ฝูงบินผสม 3 ฝูงบิน ที่ขึ้นตรงกับ บน.2 ฯ ขึ้นเป็น กองบินใหม่ คือ

- ฝูงบินผสม 221 ฐานบินเชียงใหม่ เป็น กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่
- ฝูงบินผสม 222 ฐานบินอุบล ฯ เป็น กองบิน 21 จังหวัดอุบลราชธานี
- ฝูงบินผสม 223 ฐานบินอุดร ฯ เป็น กองบิน 23 จังหวัดอุดรธานี

โดยใช้อัตรากำลังพลฝูงบินจากกองบิน 2 เป็นหลัก และได้ปรับอัตรากองบิน 2 ใหม่เป็น 3 ฝูงบิน ดังกล่าวข้างต้น อนึ่ง กองบิน 2 ได้ถือเอา วันที่ 16 ธันวาคม ของทุกปี เป็นวันคล้ายวันสถาปนากองบิน 2 ฯ จนถึงปัจจุบัน

2.2.1 ประวัติ ฝูงบิน 201 รักษาพระองค์ฯ

ย้อนหลังไปเมื่อปี พ.ศ.2505 ฝูงบิน 63 ได้ประจำอยู่ที่ กองบิน 6 (ดอนเมือง) มีอากาศยานแบบ ฮ.4 จำนวน 23 เครื่อง และ ฮ.5 จำนวน 2 เครื่อง ต่อมาในช่วงเดือนตุลาคม พ.ศ.2510 ฝูงบิน 63 ได้ย้ายไปอยู่ที่ กองบิน 3 (โคราช) ซึ่งเป็นที่ตั้งเก่าของโรงเรียนการบิน และได้ทำการย้าย โรงเรียนการบินไปอยู่ที่ อ. กำแพงแสน จ.นครปฐม ตั้งแต่ พ.ศ.2510 จนถึงปัจจุบัน

ภายหลังจากที่ ฝูงบิน 63 ได้ย้ายเข้าที่ตั้ง กองบิน 3 เรียบร้อยแล้วจึงได้ทำการเปลี่ยนชื่อฝูงบินใหม่ เป็น ฝูงบิน 31 ในปี พ.ศ.2512 โดยมีภารกิจหลักคือ การขนส่งทางอากาศ ได้แก่ การสนับสนุนงาน พอ.สว. สนับสนุนงาน กอ.รমন. ในเรื่องการรักษาความมั่นคงของประเทศ สนับสนุนงาน สอ.ทอ. ในการส่งทางอากาศ

ในปี พ.ศ.2519 ฮ.4 ประสบปัญหาภาวะเครื่องยนต์และอะไหล่หายาก ทางกองทัพจึงให้ บริษัท ไทย แอม เข้ามาดำเนินการดัดแปลงเครื่องยนต์ ฮ.4 จากเครื่องยนต์ลูกสูบเป็นเครื่องยนต์ แก๊สเทอร์โบไบน์และทำการดัดแปลงจนสำเร็จ ในปี พ.ศ.2520 หลังจากนั้นกองทัพอากาศได้ทำการทดลองใช้งาน และสามารถใช้งานได้เป็นอย่างดี จึงได้ทำการดัดแปลงจนครบทั้ง 18 เครื่อง ซึ่งแล้วเสร็จในปี พ.ศ.2525 ต่อมาในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2520 ฝูงบิน 31 ได้ย้ายมาจัดตั้งที่ กองบิน 2 (โคกกระเทียม) และได้เปลี่ยนชื่อเป็น ฝูงบิน 201 ในเวลาต่อมา

ในปี พ.ศ.2541 ฝูงบิน 201 ได้รับมอบเครื่องจาก ฝูงบิน 203 โดยมี ฮ.6ข จำนวน 2 เครื่อง หมายเลข ทอ.1.25 (33035) ,หมายเลข ทอ.2/25 (33039) และ ฮ.6ค จำนวน 3 เครื่อง หมายเลข ทอ.1/41 (36010) , หมายเลข ทอ.2/34 (36021) และหมายเลข ทอ.3/34 (36025) รวมทั้งได้จัดหา ฮ.6ง แบบ Bell 41 2EP มาประจำการเพิ่มอีก 4 เครื่องมี หมายเลข ทอ.1/41 (36172) ,หมายเลข ทอ.2/41 (36193) , ทอ.3/41 (36194) และ ทอ.4/41 (36195) โดยต่อมาได้ดัดแปลงเครื่องหมายเลข ทอ.4/41 (36195) เป็นเครื่องพระราชพาหนะสำรอง พร้อมกับเริ่มมีการทยอยปลด ฮ.4 ออกจากประจำการเนื่องจากสภาพเครื่องที่ใช้งานมานานมาก

จากนั้นในปี พ.ศ.2546 ทอ. ได้มีการจัดหา ฮ.6ง หมายเลข ทอ.1/46 (36302) และ หมายเลข ทอ. 2/46 (36303) มาประจำการเพิ่มใน ฝูงบิน 201 เพิ่มอีก 2 เครื่อง และได้นำมาเป็น ฮ.พระราชพาหนะใน

ปัจจุบัน โดยเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ.2548 ฝูงบิน 201 ได้รับการสถาปนาเป็นหน่วยทหารรักษาพระองค์ โดยได้มีการเพิ่มคำว่า “รักษาพระองค์” ตามหลังชื่อฝูงบิน ซึ่งกลายมาเป็น ฝูงบิน 201 รักษาพระองค์ ในปัจจุบัน

ในปี พ.ศ.2553 ทอ. ได้มีการจัดหาเครื่องบิน ฮ.พระราชพาหนะแบบใหม่ เพื่อเป็นการทดแทน ฮ.พระราชพาหนะรุ่นปัจจุบันที่กำลังใช้งานอยู่ ซึ่ง ทอ. ได้จัดหาเครื่องบินแบบ ฮ.10 (S-92A) หมายเลข ทอ.1/54 (920129) , หมายเลข ทอ.2/54 (920131) และหมายเลข ทอ.3/54 (920133) โดยเข้าประจำการ ณ ฝูงบิน 201 รักษาพระองค์ เพื่อปฏิบัติการภารกิจการบินรับ-ส่งเสด็จฯ ต่อไป

2.2.2 ประวัติฝูงบิน 203

ฝูงบิน 203 กองบิน 2 ในปัจจุบันมีรากฐานการก่อตั้งมาจาก ฝูง 63 กองบิน 6 ดอนเมือง ในอดีต หลังจากนั้นได้แยกตัวออกเป็นกองบิน 3 โดยย้ายที่ตั้งไปอยู่ ณ จ.นครราชสีมา และต่อมาเมื่อมีการยกเลิกกองบิน 3 จึงได้โอนมาขึ้นกับกองบิน 2 โคกกระเทียม

กำเนิดฝูง 63 กองบิน 6 ดอนเมือง

พ.ศ.2487 “กองบินน้อยที่ 6” ขึ้นตรงกับกองบังคับการกองทัพอากาศ ประกอบด้วย ฝูงบิน 61 และ ฝูงบิน 63

พ.ศ.2487 ได้ตั้งฝูงบิน เพิ่มอีก 1 ฝูงบิน

พ.ศ.2492 เปลี่ยนชื่อจากกองบินน้อยที่ 6 เป็น “กองบินลำเลียง”

พ.ศ.2495 สายการบังคับบัญชา “กองบินลำเลียง” ขึ้นตรงกับ ผบ.ดม. อยู่ในส่วนราชการของกองบินยุทธการ และขึ้นตรงต่อ กรมเสนาธิการทหารอากาศ

พ.ศ.2496 เปลี่ยนชื่อจาก “กองบินลำเลียง” เป็น “กองบินน้อยที่ 6” เช่นเดิม และกำหนดให้ ฝูง 63 เป็นฝูงค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัย

พ.ศ.2498 กองบินน้อยที่ 6 เป็นหน่วยขึ้นตรง กองบินยุทธการ อยู่ในส่วนกำลังรบของกองทัพอากาศ และเปลี่ยนชื่อจาก “กองบินน้อยที่ 6” เป็น “กองบิน 6” ตั้งแต่ 10 ธันวาคม พ.ศ.2506

ตามผังการจัดกองทัพอากาศ พ.ศ.2480 กองบินน้อยที่ 3 ขึ้นตรงต่อกองทัพอากาศ

ตามผังการจัดกองทัพอากาศ พ.ศ.2491 – 2495 กองบิน 3 ขึ้นกับ กองทัพอากาศที่ 2

ตามผังการจัดกองทัพอากาศ พ.ศ.2495 ไม่มีการจัดตั้ง กองบิน 3

ในปี พ.ศ.2511 ได้จัดตั้ง กองบิน 3 เป็นส่วนราชการกองบินยุทธการ ประกอบด้วย 3 ฝูงบิน คือ ฝูง 31, ฝูง 32 และฝูง 33 ตั้งอยู่ จ.นครราชสีมา ซึ่งเดิมเป็นที่ตั้งของโรงเรียนการบิน การกำหนดหน้าที่ของส่วนราชการในกองบิน 3 ยึดถือระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการกำหนดหน้าที่ของส่วนราชการในกองทัพอากาศ พ.ศ. 2507 ฝูง 31 และ ฝูง 33 บรรจุ ฮ.4 ซึ่งเคยบรรจุอยู่ในฝูง 63 เข้าประจำการ ส่วนฝูง 32 บรรจุเครื่องบิน ฮ.6 ซึ่ง

ได้รับมาใหม่จากประเทศสหรัฐ ฯ เข้าประจำการ กองบิน 3 เคลื่อนย้ายกำลังทั้งหมดจากดอนเมือง เข้าที่ตั้ง จ. นครราชสีมา เมื่อ พ.ศ.2512

พ.ศ.2515 ยุกกำลังฝูง 33 กำลังบางส่วนเข้าร่วมกับฝูง 32 มาจนถึงปี พ.ศ.2520

ในปี พ.ศ.2519 ได้บรรจุเฮลิคอปเตอร์แบบ ฮ.6ก (UH-1N) เข้าประจำการเพิ่มเติม

ในปี พ.ศ.2520 กองทัพอากาศได้เปลี่ยนแปลงการจัด กองทัพอากาศอีกครั้ง คือการยุบเลิกกองบิน ยุทธการ แล้วให้กองบินต่าง ๆ ซึ่งเคยอยู่ในบังคับบัญชาของ กองบินยุทธการ มาเป็นส่วนราชการขึ้นตรงต่อ กองทัพอากาศ การเปลี่ยนแปลงในครั้งนั้นเป็นผลให้มีการย้ายกองบิน 1 ดอนเมือง ไปอยู่กองบิน 3 (นครราชสีมา) ย้ายกองบิน 3 ไปอยู่กองบิน 2 (โคกกระเทียม) และย้ายกองบิน 2 บางส่วนมาประจำกองบิน 6 ฝูง 31 โอนมาเป็นฝูง 201 และฝูง 32 โอนมาเป็นฝูง 203 มาจนถึงปัจจุบัน

แต่เนื่องจากในปี พ.ศ.2520 การก่อสร้างอาคารที่ทำงานและที่พักอาศัยของเจ้าหน้าที่กองบิน 3 (โคราช) ที่ ยุกเล็กและต้องโอนให้กับกองบิน 2 โคกกระเทียม ไม่เสร็จตามกำหนด ฝูงบิน 201 และ ฝูงบิน 203 จึงยังคงอยู่ที่โคราชต่อไปก่อน และให้จัดส่วนราชการที่เกี่ยวข้องบางส่วนใหม่ที่ตั้งอยู่ ทั้ง 2 แห่ง ดังนี้

กองบังคับการ ตั้งอยู่ที่โคราช ประกอบด้วยตำแหน่งดังนี้

- รองผู้บังคับการกองบิน 2

- ประจำกองบิน

ส่วนหลัง ตั้งอยู่ที่โคกกระเทียม ประกอบด้วยตำแหน่งต่าง ๆ นอกจากที่ได้จัดในส่วนหน้า

แผนกบริการ กองบิน 2 แบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนหน้า ตั้งอยู่ที่โคราช

ส่วนหลัง ตั้งอยู่ที่โคกกระเทียม

แผนกอำนวยความสะดวก กองบิน 2 แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนหน้า ตั้งอยู่ที่โคราช

ส่วนหลัง ตั้งอยู่ที่โคกกระเทียม

ทั้งนี้ กำลังของกองบิน 2 ส่วนหน้า (โคราช) ได้ย้ายเข้าที่ตั้งกองบิน 2 (โคกกระเทียม) ทั้งหมดในเดือนเมษายน พ.ศ.2523

ใน พ.ศ.2525 ได้บรรจุเฮลิคอปเตอร์แบบ ฮ.6ข (Bell 412) เข้าประจำการเพิ่มเติม

ใน พ.ศ.2535 ได้บรรจุเฮลิคอปเตอร์แบบ ฮ.6ค (Bell 412 HP) เข้าประจำการเพิ่มเติม

ในปี พ.ศ.2543 ได้มีการปรับย้ายโอน ฮ.6ข/ค ให้ ฝูงบิน 201 และปลดประจำการ ฮ.6ก

ในปี พ.ศ.2545 ได้มีโครงการปรับปรุง ฮ.6 โดยบริษัท IAI ประเทศอิสราเอล

ในปี พ.ศ.2546 ได้โอนเครื่อง ฮ.8 จาก รร.การบิน มาบรรจุ ณ ฝูงบิน 203

ในปี พ.ศ.2547 ได้รับ บรรจุ ฮ.6 ที่ได้รับโอนมาจาก ทร.เข้าประจำการเพิ่มเติม

ในวันที่ 17 ก.ค.49 ปลดประจำการ ฮ.8

2.2.3 บทสัมภาษณ์ นาวาอากาศเอก เจษฎา แห่งทองคำ ผู้บังคับการกองบิน 2

ขอบเขตหน้าที่ ภารกิจของ บน.2 มีอย่างไรบ้าง ?

กองบิน 2 มีหน้าที่เตรียมและปฏิบัติการใช้กำลังตามอำนาจหน้าที่ของกองทัพอากาศ โดยมี ผู้บังคับการกองบิน 2 เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ (อ้างอิง พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการและกำหนดหน้าที่ของส่วนราชการ กองทัพอากาศ กองทัพไทย กระทรวงกลาโหม พ.ศ.2552 มาตรา 18)

พันธกิจ : เตรียมและปฏิบัติการใช้กำลังตามอำนาจหน้าที่ของกองทัพอากาศ แบ่งออกเป็น

1. การบินรับ-ส่งเสด็จฯ
2. การบินรับ-ส่งบุคคลสำคัญ
3. การลำเลียงทางอากาศ
4. การค้นหาและช่วยชีวิตในพื้นที่การรบ
5. การช่วยเหลือและกู้ภัย

(อ้างอิง ขอบเขต ความสำเร็จ และหน้าที่สำคัญ จากเอกสารการจัดส่วนราชการกองทัพอากาศ พ.ศ.2552 (อัตรา ทอ.52)

ในปัจจุบันมีอากาศยานแบบใดบรรจุประจำการ และมีการจัดหาอากาศยานเพิ่มเติมอย่างไรเพื่อทดแทนรุ่นที่ใช้งานมานานแล้วบ้าง ?

ปัจจุบัน บน.2 บรรจุอากาศยาน 4 แบบใน 2ฝูงบิน คือ ฝูงบิน 201 รอ. บรรจุอากาศยานแบบ

- เฮลิคอปเตอร์แบบที่ 6 ข/ค/ง (BELL 412 / BELL 412 HP / BELL 412 EP)
- เฮลิคอปเตอร์แบบที่ 10 (S92)

โดยจัด ฮ.10 เพิ่มเติมเพื่อนำมาทดแทน ฮ.6 ข/ค/ง คาดหมายว่าจะได้รับเพิ่มเติมในช่วงปีหน้า ทั้งนี้เนื่องจากอากาศยานแบบ ฮ.10 ได้มีการใช้อย่างกว้างขวาง เนื่องจากมีความทันสมัย ทั้งยังเหมาะสมที่จะทำภารกิจรับส่งบุคคลสำคัญซึ่งในภารกิจนี้ ทอ.สหรัฐ ยังมีแผนที่จะนำมาใช้รับ - ส่งประธานาธิบดีอีกด้วย

ฝูงบิน 203 บรรจุอากาศยานแบบ

- เฮลิคอปเตอร์แบบที่ 6 (UH-1H)
- เฮลิคอปเตอร์แบบที่ 11 (EC725)

โดยจัด ฮ.11 เพิ่มเติมเพื่อนำมาทดแทน ฮ.6 ซึ่งมีอายุการใช้งานยาวนานกว่า 48 ปี ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องถึงปี 60 และจะได้รับเพิ่มเติมอีกตามโครงการในปีนี้

เนื่องจากเป็นกองบินที่บรรจุด้วยเฮลิคอปเตอร์ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการปฏิบัติการทางทหารและการช่วยเหลือประชาชน ทาง บน.2 มีการฝึก ฝึกพร้อม และการเตรียมพร้อมอย่างไร ?

บน.2 มีการฝึก 2 ส่วนหลักคือ การฝึกในส่วนของนักบิน และการฝึกในส่วนของส่วนสนับสนุนการบิน อาทิเช่น จนท.ช่างประจำอากาศยาน , จนท.ดับเพลิง กู้ภัย , โรงพยาบาล ฯลฯ

ส่วนของนักบินนั้น มีการฝึกเพื่อเพิ่มศักยภาพการบินตามลำดับขั้นตอนที่ระบุไว้อย่างชัดเจน โดยมีการตรวจสอบมาตรฐานการบินตามวงรอบอย่างต่อเนื่อง เพื่อความปลอดภัยสูงสุดในการบิน นอกจากนี้ยังมีการดำเนินการส่งนักบินไปฝึกในเครื่องบินจำลองยังต่างประเทศเพื่อเพิ่มทักษะในการบินอีกด้วย

อีกทั้งการฝึกเตรียมความพร้อมรบด้านการช่วยเหลือและกู้ภัยได้เข้าร่วม การฝึกพร้อมผสม Cope tiger ร่วมกับ ทอ.สิงคโปร์ และ ทอ.สหรัฐ รวมถึงเหล่าอื่นๆ รวมถึงการฝึกค้นหาและช่วยชีวิตในพื้นที่การรบ นอกจากนี้ยังเข้าร่วมการแข่งขันค้นหาและช่วยชีวิตเพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติการ

ในส่วนของส่วนสนับสนุนการบินต่างๆ เช่นกัน บน.2 ได้มีการส่ง จนท.ในส่วนสนับสนุนการบินไปฝึกและศึกษาเพื่อเพิ่มพูนองค์ความรู้และทักษะต่างๆ ที่จะนำมาใช้ในการสนับสนุนการบินอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

ในการของการเตรียมความพร้อมนั้นทาง ผ.ง.201 รอ.บน.2 ได้มีการกำหนดให้มีการฝึกขึ้น-ลงตามพระตำหนักต่างๆ อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีการซักซ้อมการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดความพร้อมและความมั่นใจในการปฏิบัติการให้แก่กำลังพลทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อความพร้อมของอากาศยานในการปฏิบัติการโดยได้มีการดูแล ตรวจสอบ และซ่อมบำรุงอากาศยานให้มีความพร้อมในการรับภารกิจตามมาตรฐานของกองทัพอากาศ

ในส่วนของการช่วยเหลือประชาชน บน.2 ได้ทำการฝึกตามวงรอบในฐานบิน และตาม สร.ต่างๆ ที่ต้องไปส่งเสบียง ทั้งการฝึกขึ้น-ลงในพื้นที่จำกัด การฝึกบินช่วยเหลือและกู้ภัยในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การฝึกทางทะเล

2.3 สภาพปัจจุบันของการประชาสัมพันธ์ของกองทัพอากาศ

ในสภาพปัจจุบันของกองทัพอากาศนอกจากจะมีหน้าที่การเตรียมกำลัง ทางด้านกำลังทางอากาศ และป้องกันราชอาณาจักร ด้วยการเตรียมกำลังอากาศยาน เพื่อให้การคุ้มครองและรักษาอธิปไตย ตลอดจนผลประโยชน์ของชาติแล้ว ในยามปกติกองทัพอากาศยังได้ใช้กำลังทางอากาศ เพื่อพัฒนาประเทศทั้งในเรื่องการสนับสนุน โครงการพระราชดำริและการช่วยเหลือประชาชน ที่ประสบสาธารณภัยต่าง ๆ ตลอดจนการปฏิบัติงานเพื่อสันติภาพทั้งภายในและภายนอกประเทศมากมายหลายประการ ภายใต้คำขวัญ “ปกป้องน่านฟ้า ร่วมใจประชา แก้ไขปัญหา พัฒนาชาติไทย” โดยกำหนดการจัดดำเนินงาน เพื่อ สนองต่อ พันธกิจ ของกองทัพอากาศ (Mission) คือ

1. พิทักษ์และรักษาผลประโยชน์เหนือน่านฟ้าไทย
2. ดำรงขีดความสามารถกำลังทางอากาศของประเทศโดยรวม
3. สนับสนุนและดำรงการใช้ประโยชน์สิ่งอำนวยความสะดวกและกิจการด้านการบินของประเทศ
4. ประสานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน/มิตรประเทศ
5. ร่วมพัฒนาประเทศ แก้ไขปัญหาสังคม รวมทั้งบรรเทาภัยพิบัติ โดยสนับสนุนบุคลากร องค์ความรู้ ยุทธโศปกรณ์ และขีดความสามารถของกำลังทางอากาศมาใช้งานด้านพลเรือน

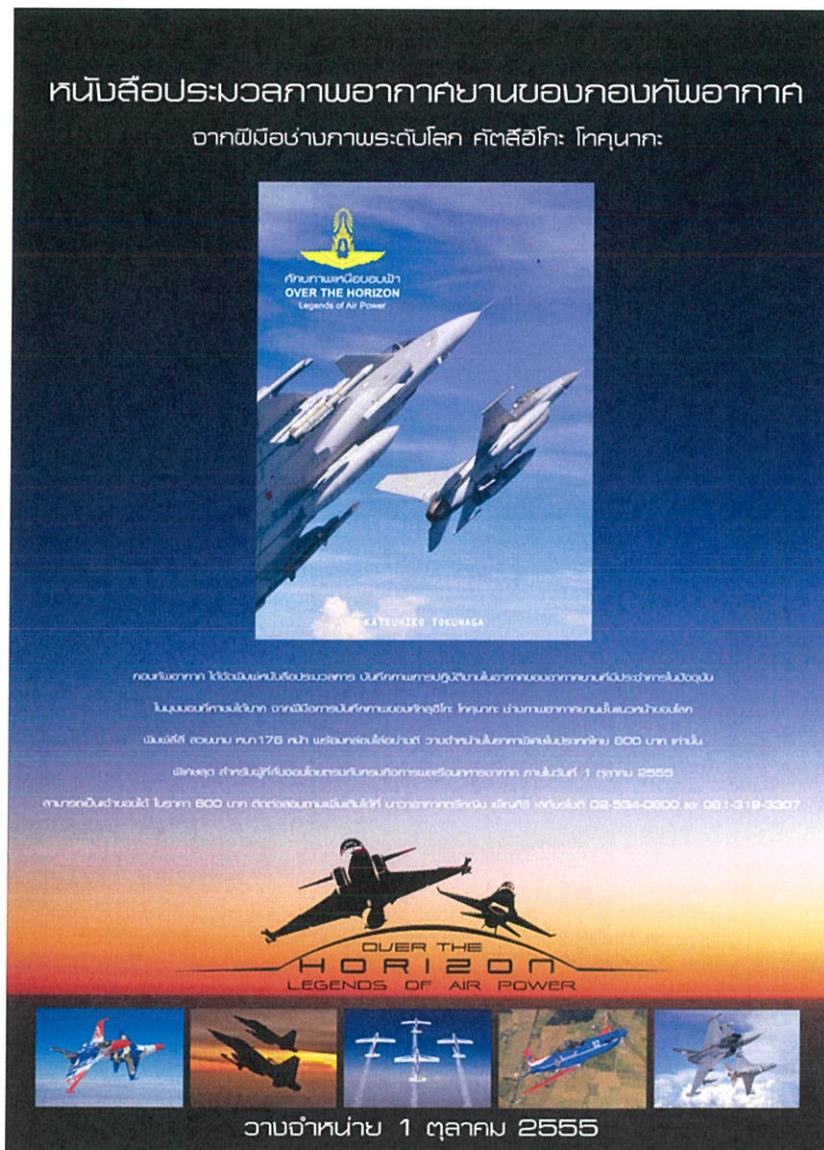
การดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์ มี กรมกิจการพลเรือนทหารอากาศ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ การประชาสัมพันธ์กองทัพอากาศ ดังภารกิจ การจัดโครงสร้าง และมีการกำหนด หน้าที่ ดังนี้ กรมกิจการพลเรือนทหารอากาศ มีหน้าที่ วางแผน อำนาจการ ประสานงาน กำกับการควบคุม เสนอนโยบาย และดำเนินการเกี่ยวกับกิจการพลเรือน การประชาสัมพันธ์ของกองทัพอากาศ กับมีหน้าที่กำหนดแนวทาง ควบคุม และประเมินผลเกี่ยวกับการฝึกศึกษา และการตรวจตรากิจการในสายวิทยาการด้านกิจการพลเรือน และการประชาสัมพันธ์ มีเจ้ากรมกิจการพลเรือนทหารอากาศ เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

การประชาสัมพันธ์ของกองทัพอากาศ ในปัจจุบันมีการจัดดำเนินงาน โดย กองประชาสัมพันธ์ โดยมีหน้าที่ วางแผน อำนาจการ ประสานงาน กำกับการ ควบคุม เสนอนโยบาย และดำเนินการเกี่ยวกับกิจการประชาสัมพันธ์ของกองทัพอากาศ กับมีหน้าที่กำหนดแนวทางควบคุมและประเมินผลเกี่ยวกับการฝึกศึกษา และตรวจตรากิจการ ในสายวิทยาการด้านการประชาสัมพันธ์ มีผู้อำนวยการกองประชาสัมพันธ์ เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ ทั้งนี้เป็นหน่วยขึ้นตรงโดยตรงต่อ กรมกิจการพลเรือนทหารอากาศ ซึ่งมีกระบวนการบริหารจัดการ ภายใต้ แผนปฏิบัติราชการ 4 ปีกองทัพอากาศ) ตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาระบบบริหารจัดการและบุคลากรของกองทัพอากาศ ซึ่งสอดคล้องกับ วิสัยทัศน์กองทัพอากาศ (Vision) คือ กองทัพอากาศ เป็นหน่วยหลักในการปกป้องน่านฟ้าไทยด้วยกำลังที่ เฉียบขาดขนาดกะทัดรัด มุ่งเน้นประสิทธิภาพของกำลังพล อาวุธยุทธโศปกรณ์ ระบบบัญชาการและควบคุม และมีส่วน ร่วมในการพัฒนาประเทศ แก้ไขปัญหาสังคม เป็นที่เชื่อมั่นศรัทธาของประชาชน อย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

2.3.1 นโยบายผู้บัญชาการทหารอากาศด้านกิจการพลเรือนและการประชาสัมพันธ์

1. ดำเนินมาตรการปลูกฝังค่านิยม ความรักชาติศาสนา พระมหากษัตริย์และแสดงออกถึงความจงรักภักดีเทิดทูน พิทักษ์รักษาสถาบันพระมหากษัตริย์อย่างสมพระเกียรติ
2. ระดมทรัพยากรของกองทัพอากาศและร่วมมือกับทุกภาคส่วน เพื่อสนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ส่งเสริมให้ข้าราชการและหน่วยงานของกองทัพอากาศเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเผยแพร่สู่ประชาชน ทั่วไป
3. กำหนดยุทธศาสตร์การประชาสัมพันธ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในแต่ละช่วงเวลา โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความตระหนักและความเชื่อมั่นศรัทธา พร้อมทั้งจะให้ความร่วมมือสนับสนุนภารกิจ และกิจกรรมทั้งปวงของกองทัพอากาศ
4. พัฒนาและเสริมสร้างขีดความสามารถในการปฏิบัติด้านการปฏิบัติการข่าวสาร เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการกิจ ของกองทัพอากาศ
5. ดำรงความพร้อมในการปฏิบัติงานช่วยเหลือประชาชนเมื่อเกิดสาธารณภัยอย่างรวดเร็ว ทันเหตุการณ์ สนับสนุน การปฏิบัติตามนโยบายรัฐบาลภายใต้กรอบความร่วมมือของประชาคมอาเซียน ตลอดจนกำหนดแนวทางและรูปแบบการบูรณาการ กับทุกภาคส่วนอย่างเป็นระบบ
6. พัฒนางานด้านประวัติศาสตร์เพื่อก้าวสู่การเป็นหอจดหมายเหตุกองทัพอากาศและเป็นแหล่งรวบรวมความรู้ เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ทหารด้านการบิน
7. กำหนดแผนการพัฒนาพิพิธภัณฑ์กองทัพอากาศและการบินแห่งชาติโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับแผน การก่อสร้างโครงการรถไฟฟ้าสายสีเขียว (สถานีพิพิธภัณฑ์กองทัพอากาศ) เพื่อพัฒนาพิพิธภัณฑ์ กองทัพอากาศและการบิน แห่งชาติให้เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ด้านการบินและอวกาศ รวมถึง การเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์การบิน ของประเทศ

2.3.2 ตัวอย่างการใช้ภาพถ่ายเพื่อการประชาสัมพันธ์ของกองทัพอากาศไทย

ภาพที่ 1 หนังสือประมวลภาพอากาศยานของกองทัพอากาศ

หนังสือประมวลภาพอากาศยานของกองทัพอากาศ “ศักราชภาพเหนือขอบฟ้า” หรือ "Over the Horizon: Legends of Air Power" หนังสือรวบรวมภาพถ่ายอากาศยานของกองทัพอากาศฝีมือคัตสึฮิโกะ โทกุนากะ ช่างภาพอากาศยานชั้นนำของโลก ซึ่งกองทัพอากาศได้เชิญ คัตสึฮิโกะ โทกุนากะ ช่างภาพอากาศยานที่มีชื่อเสียง มาทำการบันทึกภาพอากาศยานแบบต่างๆของกองทัพอากาศ ในโอกาสครบรอบ 100 ปี การบินของบุพการีทหารอากาศ ซึ่งภาพถ่ายเหล่านี้จะถูกเผยแพร่ไปยังนิตยสารและสื่อต่างๆ ในต่างประเทศทำให้ชาติอื่นๆรับรู้ถึงศักราชภาพของกองทัพอากาศไทยมากขึ้น และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับกองทัพอากาศไทย

ภาพที่ 2 ภาพจากหนังสือประมวลภาพอากาศยานของกองทัพอากาศ

ภาพที่ 3 ภาพจากหนังสือประมวลภาพอากาศยานของกองทัพอากาศ

ภาพที่ 4 (ซ้าย) ภาพจากหนังสือประมวลภาพอากาศยานของกองทัพอากาศ
ภาพที่ 5 (ขวา) ภาพจากหนังสือประมวลภาพอากาศยานของกองทัพอากาศ

ภาพที่ 6 ภาพจากหนังสือประมวลภาพอากาศยานของกองทัพอากาศ

ภาพที่ 7 ป้ายประชาสัมพันธ์งานวันเด็กแห่งชาติของกองทัพอากาศ

ภาพที่ 8 ป้ายประชาสัมพันธ์การรับสมัครบุคคลเพื่อเข้ารับราชการของกองทัพอากาศ

จะเห็นได้ว่าภาพที่ใช้ในสื่อประชาสัมพันธ์ของกองทัพอากาศไทยคุณภาพของภาพจะขึ้นอยู่กับช่างภาพและผู้จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ในหน่วยงานนั้นๆเป็นหลัก คุณภาพของสื่อประชาสัมพันธ์ที่ออกมาจากหลายหน่วยงานจึงต่างกัน รวมถึงภาพถ่ายของอากาศยาน ซึ่งผู้ถ่ายไม่ใช่ช่างภาพอาชีพ คุณภาพของภาพที่ออกมาจึงไม่เหมือนกับสื่อประชาสัมพันธ์ของกองทัพต่างประเทศเช่นสิงคโปร์หรือสหรัฐอเมริกา

2.3.3 ตัวอย่างการใช้ภาพถ่ายเพื่อการประชาสัมพันธ์ของกองทัพอื่นๆ

2.3.3.1 ตัวอย่างการใช้ภาพถ่ายเพื่อการประชาสัมพันธ์ของกองทัพอากาศสิงคโปร์

กองทัพอากาศสิงคโปร์ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมภาพลักษณ์ของกองทัพมาก จะเห็นได้จากสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ที่ดูทันสมัยและมีการประชาสัมพันธ์ในหลากหลายช่องทาง ภาพที่ใช้ในสื่อเป็นภาพถ่ายที่มีคุณภาพ และสื่อให้เห็นถึงเทคโนโลยีการป้องกันประเทศ

ภาพที่ 9 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ของกองทัพอากาศสิงคโปร์

ภาพที่ 10 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ของกองทัพอากาศสิงคโปร์

ภาพที่ 11 สื่อประชาสัมพันธ์ของกองทัพอากาศสิงคโปร์

2.3.3.2 ตัวอย่างการใช้ภาพถ่ายเพื่อการประชาสัมพันธ์ของนาวิกโยธินสหรัฐอเมริกา

สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่ไม่มีการเกณฑ์ทหาร ทำให้กองทัพต้องมีการประชาสัมพันธ์เพื่อจูงใจให้ประชาชนสนใจสมัครเป็นทหาร การประชาสัมพันธ์มีหลายทาง รวมถึงรูปภาพในสื่อต่างๆ ที่มีคุณภาพสูง ซึ่งดูแล้วมีความทันสมัยและเข้มแข็ง

ภาพที่ 12 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ของนาวิกโยธินสหรัฐอเมริกา

ภาพที่ 13 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ของนาวิกโยธินสหรัฐอเมริกา

2.4 ศึกษาช่างภาพตัวอย่าง

2.4.1 ศึกษาช่างภาพ Katsuhiko Tokunaga คัตสึฮิโกะ โทคุนากะ

คัตสึฮิโกะ โทคุนากะ ช่างภาพอากาศยานชาวญี่ปุ่น เกิดเมื่อวันที่ 13 มกราคม ปี 1957 ในกรุงโตเกียว คัตสึฮิโกะมีความเชี่ยวชาญในทักษะการถ่ายภาพอากาศยานสู่อากาศยาน เขาเริ่มต้นถ่ายภาพกับเครื่องบินของกองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา T-33A ในปี 1978 ต่อมาเขาก็เพิ่มพูนประสบการณ์และมีโอกาสถ่ายภาพให้ผู้ผลิตอากาศยาน กองทัพอากาศ และหน่วยกองทัพต่างๆทั่วโลก เช่น ในยุโรป อเมริกา หรือเอเชีย คัตสึฮิโกะไม่เพียงเผยแพร่คอลเล็กชันภาพถ่ายอากาศยานของเขาที่ญี่ปุ่น แต่รวมถึงอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส อิตาลี สวิตเซอร์แลนด์ เบลเยียม ไทย ตุรกี ชิลี และออสเตรเลียอีกด้วย

บทสัมภาษณ์ คัตสึฮิโกะ โทคุนากะ จากเว็บไซต์บริษัทนิกอน ประเทศญี่ปุ่น www.nikon.co.jp

คุณคิดว่า "การถ่ายภาพอากาศยาน" เป็นอย่างไร? การถ่ายภาพยานยนต์หมายถึงการถ่ายรูปรถยนต์ที่กำลังวิ่งด้วยความเร็ว แต่การถ่ายภาพอากาศยานนั้นหมายถึงการถ่ายรูปเครื่องบินที่กำลังบินตัดผ่านอากาศ ช่างภาพมืออาชีพทุกคนต่างก็ต้องมีทักษะและความสามารถเฉพาะตัว แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีการถ่ายภาพอีกประเภทหนึ่งที่ต้องอาศัยจังหวะเวลา การวางแผน และเทคนิคเฉพาะตัว ซึ่งก็คือ การถ่ายภาพอากาศยานสู่อากาศยาน ช่างภาพจะต้องถ่ายรูปเครื่องบินโดยที่ตัวเองนั่งอยู่ในเครื่องบินอีกลำหนึ่ง การถ่ายภาพด้วยวิธีนี้ไม่ง่ายและมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง ช่างภาพน้อยคนนักที่จะทำได้ ช่างภาพอากาศยานส่วนใหญ่มักจะถ่ายภาพเครื่องบินทะยานออกจากรันเวย์ สำหรับผมแล้วมันก็เหมือนรูปถ่ายรถกำลังแล่นออกจากโรงจอดรถเท่านั้นเอง ช่างภาพอากาศยานมีท้องฟ้าเปรียบดั่งชีวิตจิตใจ ผมเชื่อว่าภาพอากาศยานที่ออกมาเยี่ยมต้องมีฉากหลังเป็นท้องฟ้า เพื่อสื่อถึงธรรมชาติของเครื่องบินมากที่สุด

ผมเป็นช่างภาพอากาศยาน เน้นไปทางเทคนิคการถ่ายภาพอากาศยานสู่อากาศยานมากกว่า 30 ปีแล้ว ผมถ่ายภาพตั้งแต่เฮลิคอปเตอร์รวมถึงเครื่องบินขับไล่ ผมเป็นช่างภาพหนึ่งในสิบคนที่ได้รับอนุญาตให้ถ่ายภาพเครื่องบินเจ็ตโดยใช้เทคนิคการถ่ายภาพอากาศยานสู่อากาศยาน เราไม่ได้สังกัดผู้ผลิตอากาศยาน กองทัพ หรือองค์กรรัฐบาลใดๆ การถ่ายภาพอากาศยานสู่อากาศยานจึงค่อนข้างเฉพาะทางและพิเศษ เราจึงมีตลาดค่อนข้างเฉพาะเจาะจงเช่นกัน

ผมเริ่มทำอาชีพนี้ในช่วงปลายปี 1970 ให้กับนิตยสารหลายฉบับ ต่อมาผมมีโอกาสถ่ายภาพแนวอากาศยานสู่อากาศยานมากขึ้น จึงกลายเป็นที่รู้จักในหลายๆประเทศ และผมก็เริ่มบินไปทำงานต่างประเทศ ในปัจจุบันงานส่วนใหญ่ของผมคือการถ่ายภาพโฆษณาให้กับกองทัพหรือผู้ผลิตอากาศยานที่ใช้ในทางพาณิชย์ รวมถึงไปถึงกองทัพอากาศในประเทศต่างๆทั่วโลกด้วย บ้านเกิดของผมอยู่ที่ญี่ปุ่นแต่ผมใช้เวลามากกว่า 300 วันในหนึ่งปีทำงานนอกประเทศเสียมากกว่า

ผมพยายามถ่ายภาพเครื่องบินเวลาเคลื่อนที่อยู่เสมอ แต่สิ่งสำคัญก็คือความต้องการของลูกค้าย่อมเป็นอันดับแรก ไม่ว่าลูกค้าจะต้องการแบบไหน ยกตัวอย่างเช่น ผู้ผลิตอากาศยานที่ฝรั่งเศสที่ผมรับงานมาก่อนหน้านี้อยากได้ภาพเครื่องบินของเขาที่แสดงความสามารถการลงจอดในสนามบินเล็กๆอย่าง London City Airport ได้ ผมจึงเอาความต้องการของลูกค้าเป็นตัวตั้งต้น แล้วก็ค้นหาว่าผมจะถ่ายทอดความสามารถนั้นของเครื่องบินออกมาเป็นภาพถ่ายให้ดีที่สุดได้อย่างไรบ้าง

ความปลอดภัยต้องมาก่อน

การถ่ายภาพอากาศยานสู่อากาศยานมีต้นทุนค่อนข้างสูง เช่น ค่าน้ำมันที่ใช้สำหรับการบินของเครื่องบินเจ็ทหนึ่งรอบอยู่ราวๆ \$25,000 ที่นี่ลองจินตนาการว่าต้องใช้เงินทั้งหมดเท่าไร รวมไปถึงค่าบำรุงรักษา ค่าตอบแทนนักบิน และอื่นๆอีกมากมาย รวมๆแล้วไม่ใช่บ่อยๆเลยทีเดียว

แล้วทำไมผู้ผลิตอากาศยานในยุโรปต้องจ้างช่างกล้องชาวญี่ปุ่นแบบผมด้วยล่ะ? เหตุผลง่าย ๆ ก็คือความปลอดภัยและรูปที่ตีนั้นสำคัญเหนือสิ่งอื่นใด ค่าเดินทางของช่างภาพนั้นเปรียบเทียบกับราคาของภาพไม่ได้เลย ถ้าลูกค้าพอใจภาพถ่าย

เครื่องบินทำความเร็วตัดผ่านอากาศที่ความเร็วสูง ดังนั้นถ้าเกิดความผิดพลาดใดๆ เราจะหยุดแล้วกับไปเริ่มถ่ายใหม่ไม่ได้ ยิ่งไปกว่านั้นความผิดพลาดเล็กๆที่เกิดขึ้นอาจนำไปสู่อุบัติเหตุที่เราไม่คาดคิด ดังนั้นความปลอดภัยจะต้องมาเป็นอันดับหนึ่ง ช่างภาพบางคนก็ขอให้เพิ่มรอบการบินเพื่อที่จะได้ภาพที่ดีก็มักจะไม่ได้ค่อยได้งานในสายนี้ ไม่ว่าจะการจะต้องถ่ายภาพนำหวาดเสียวหรือน่ากลัวขนาดไหน ความปลอดภัยของนักบินและเครื่องบินก็ต้องมาก่อน ยังมีอีกหลายวิธีที่จะทำให้ได้ภาพแบบที่ต้องการ บางวิธีก็ต้องลงเสียง บางวิธีก็ปลอดภัย ผมเลือกวิธีที่ปลอดภัยเสมอ และตอนนี้ผมก็รู้วิธีที่จะได้ภาพที่ดูแล้วตื่นเต้น แต่ถ่ายด้วยวิธีที่ปลอดภัย

การถ่ายภาพขณะเครื่องกำลังบิน

การวางแผนก่อนถ่ายภาพสำคัญมากสำหรับการถ่ายภาพอากาศยานสู่อากาศยาน เครื่องบินส่วนมากจะบินอยู่บนฟ้าได้ประมาณ 1 ชั่วโมง ดังนั้นผมจึงต้องวางแผนเป็นขั้นเป็นตอน ตั้งแต่ตอนออกเครื่องจนถึงเอาเครื่องลง และหัวใจสำคัญคือเราต้องใช้เวลาที่อยู่บนเครื่องให้คุ้มค่าที่สุดเพื่อให้ได้ภาพออกมาดี

ผมมักจะเตรียมโปรแกรมการถ่ายภาพประมาณ 10-20 โปรแกรมต่อการออกบินแต่ละครั้ง ผมตรวจสอบว่าการถ่ายภาพแต่ละครั้งมีเงื่อนไขอะไรบ้างที่ผมสามารถจัดการให้มันปลอดภัยและทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการบินแต่ละรอบคือลักษณะการบังคับเครื่องบินของนักบินและผู้ช่วยนักบิน การวางแผนนี้ต้องอาศัยประสบการณ์หลายปีถึงจะออกมาสมบูรณ์แบบ ยกตัวอย่างว่าผมจะถ่ายภาพเครื่องบินเจ็ทสามลำเรียงตัวกันอย่างสวยงามอยู่ในเฟรมเดียว จะต้องอาศัยจังหวะเวลาและตำแหน่งของเครื่องบินเพื่อให้ได้ภาพออกมาอย่างที่ต้องการเป๊ะๆ ถ้าเครื่องบินแต่ละลำแต่ละจุดที่เรามาร์คตามที่ได้วางแผนไว้ จะมีเวลาแค่ช่วงเสี้ยววินาทีเท่านั้นที่ผมจะมีโอกาสถ่ายภาพเครื่องบินสามลำให้เข้าเฟรม เมื่อไหร่ก็ตามที่เครื่องบินหลุดจากตำแหน่งของตัวเอง ก็จะต้องใช้เวลาอีกหลายนาทีกว่าจะรวมกลุ่มกันอีกทีหนึ่งได้ ในกรณีนี้ผมจำต้อง

วางแผนเป็นขั้นตอนว่าผมต้องได้ภาพเครื่องบินลำแรกก่อนและให้อีกสองลำตามมาสมทบจึงกดถ่ายทั้งสามลำพร้อมกันในตอนสุดท้าย

ผมเข้าใจวิธีที่นักบินใช้บังคับเครื่องบินโดยอาศัยประสบการณ์ในการถ่ายภาพของผม ผมยึดเอาความปลอดภัยมาเป็นอันดับแรก ผมจึงขอให้นักบินนำเครื่องขึ้นบินตามปกติตอนช่วงฝักบิน เวลาและความปลอดภัยในการบินคือส่วนผสมหลักของความรู้สึกที่ภาพถ่ายทอดออกมาว่าเครื่องบินกำลังเคลื่อนที่อยู่จริงๆ ไม่ใช่มาจากการเอาชีวิตไปเสี่ยงแน่นอน ผมสามารถถ่ายทอดภาพให้ออกมาเหมือนว่าเคลื่อนไหวอยู่จริงโดยใช้หลักการผสมผสานกันในเฟรมรูป

ลองจินตนาการว่าเครื่องบินเจ็ตสองลำกำลังต่อสู้กันอยู่ คุณอาจจะนึกถึงภาพสงครามหรือการรบกัน แต่เครื่องบินเจ็ตในปัจจุบันไม่สามารถบินในตำแหน่งที่ใกล้กันมากได้ ดังนั้นผมจึงต้องตั้งสถานการณ์ขึ้นมาเพื่อให้ได้รูปที่แสดงว่าเครื่องบินเจ็ตบินใกล้ๆกันจริงๆ ในระยะรบ ยกตัวอย่างเช่น บางครั้งผมใช้พลุไฟที่เครื่องบินเจ็ตเอาไว้เบนความสนใจรวดมิสไซล์แบบตรวจจับความร้อน ทุกๆอย่างที่อยู่ในภาพถ่ายของผมผ่านการคำนวณและกลั่นกรองออกมาอย่างพิถีพิถัน จึงไม่มีจุดไหนที่ผมควบคุมไม่ได้ ถ้าคุณเห็นภาพของผมล่ะก็ คุณจะรู้ได้เลยว่าภาพถูกออกแบบและวางแผนมาให้เป็นอย่างนั้นเลย

ผมจะต้องสรุปรายละเอียดและอธิบายให้นักบินเข้าใจเรื่องจังหวะเวลาและตำแหน่งของเครื่องบินที่ และอยากให้อีกเครื่องบินไปอยู่ ณ จุดนั้นในเวลาานั้นๆ ซึ่งจะทำให้มีโอกาสที่รูปจะออกมาสมบูรณ์แบบเป็นธรรมชาติ แต่จริงๆแล้วยากมากที่จะถ่ายรูป ณ จังหวะเวลานั้นๆตามที่ต้องการ นักบินต้องเข้าใจเรื่องจังหวะและเวลา ดังนั้นเราจึงต้องวางแผนให้ถี่เสียบ่อย

ทีมเวิร์คช่วยให้การทำงานออกมาดี

การถ่ายภาพเครื่องบินก็คล้ายกับการเล่นกีฬาแบบทีมนั่นแหละ เราเล่นคนเดียวไม่ได้ และเวลาเราทำงานเป็นทีมแล้วออกมาดี มันให้ความรู้สึกที่ดีกว่าแค่คำว่าพอใจ ช่างภาพและนักบินจะต้องทำงานร่วมกันและจัดทักษะของตัวเองออกมาให้เต็ม 100% ผมรู้สึกว่าผมสนุกกับการทำงานแบบนี้มาก

เวลาผมรับงานใหม่ๆ ผมท่องเที่ยวไปตามประเทศต่างๆและทำงานร่วมกับคนหลายๆเชื้อชาติ มีตั้งอเมริกัน ชาวยุโรป ตะวันออกกลาง ไปจนถึงคนเอเชียด้วยกัน การสื่อสารระหว่างกันไม่ว่าจะบนพื้นดินหรือบนอากาศจึงต้องอาศัยประสบการณ์และมุมมองที่แตกต่างกัน จึงกลายเป็นความท้าทายที่ทำให้ผมได้รับประสบการณ์ที่ไม่เหมือนใคร

ถึงแม้ว่าผมจะมีประสบการณ์ถ่ายภาพอากาศยานมากกว่า 30 ปีแล้ว ผมก็ยังรู้สึกว่ายังมีอะไรอีกมากที่รอให้ผมไปพบเจอในสายงานนี้ การถ่ายภาพอากาศยานสู่อากาศยานคือการผสมผสานระหว่าง พิทซิ่ง (การเคลื่อนไหวแบบยกขึ้นลง), ยอว์ริง (การเคลื่อนไหวไปทางซ้ายหรือขวา) และโรลลิ่ง (การเคลื่อนไหวโดยอาศัยจุดหมุนของแกน) อย่างไรก็ตามผมรู้สึกว่าเรายังสามารถสร้างมุมมองและค้นหาอะไรใหม่ๆได้เสมอเพราะการเคลื่อนไหวของเครื่องบินในอากาศนั้นไม่ได้จำกัดเหมือนตอนอยู่บนพื้นโลก การนำความเป็นไปได้ต่างๆเหล่านี้มาประยุกต์ทำให้เกิดไอเดียใหม่ๆมากมาย

ผมทำงานให้กับกองทัพอากาศของสวีตเซอร์แลนด์ทุกๆปี และเราก็พบวิธีใหม่ๆในการถ่ายภาพ โดยใช้ ทดลองเรื่องจังหวะเวลาและการเรียงตัว ความท้าทายนี้จึงเหมือนเป็นชีวิตจิตใจในงานของผม อาจจะฟังดู ธรรมดาแต่ส่วนนี้ทำงานเราทำงานได้อย่างมีศักยภาพมากกว่าที่คิดไว้ และยังเป็นการสร้างความท้าทายใหม่ๆ ให้ผมด้วย การถ่ายภาพแบบนี้มีปัจจัยหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง เราแทบไม่รู้เลยว่ารูปจะออกมาเป็นยังไงจน กระทั่งกดลั่นชัตเตอร์ ตรงนี้จึงกลายเป็นส่วนที่ทำให้ผมรู้สึกตื่นเต้นกับงาน ผมรู้สึกสนุกเวลาได้แลกเปลี่ยน ความคิดและทดลองอะไรใหม่ๆกับพวกนักบิน

ข้อดีของการถ่ายภาพดิจิทัลในสถานที่จริง

คุณภาพของภาพถ่ายดีขึ้นเรื่อยๆตามพัฒนาการของกล้องดิจิทัล รวมไปถึงเราสามารถปรับค่ารูรับ แสงเท่าไรก็ได้ เราทำแบบนี้กับกล้องฟิล์มไม่ได้เพราะม้วนฟิล์มมีค่า ISO กำหนดไว้อยู่แล้ว เราจึงใช้กล้อง ดิจิทัลถ่ายภาพวัตถุต่างๆแทนกล้องฟิล์ม ผมถ่ายภาพเครื่องบินของกองทัพอากาศไทยที่ ISO 2000

ผมถ่ายภาพออกมาเป็นไฟล์ RAW ไม่ใช่ JPEG และส่วนมากก็จะใช้การปรับรูรับแสงแบบอัตโนมัติ ผม ตั้งค่าสมดุลย์ความขาว (white-balance) เป็นอัตโนมัติเช่นกัน เพราะผมไม่ค่อยจะอยู่กับที่เวลาไปถ่ายภาพ หลังจากที่ได้ภาพมาแล้ว ผมจะพยายามปรับค่าแสงของภาพให้น้อยที่สุด แต่ต้องปรับ white balance อยู่แล้ว เพราะสีของแสงจะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตามสภาพอากาศและระดับความสูง ยิ่งไปกว่านั้นผมต้องถ่ายภาพ ผ่านกระจกเครื่องบินที่กันห้องเครื่องกับท้องฟ้าออกจากกัน กระจกพวกนี้มักจะโดนย้อมสีแล้วก็สะท้อนแสง ผมจึงต้องปรับวิธีการถ่ายภาพ โดยเพิ่มชัดให้มากขึ้นระหว่างตำแหน่งที่ผมนั่งและเครื่องบินที่ผมจะถ่าย

ผมเลือกที่จะใช้การโฟกัสภาพแบบอัตโนมัติหรือแบบปรับเอง โดยคิดว่าวิธีไหนให้ภาพที่คมชัดมากกว่า โฟกัสแบบอัตโนมัติจะโฟกัสเร็วและแม่นยำ แต่บางครั้งก็โฟกัสไปโดนรอยขีดข่วนบนกระจก เวลาโฟกัสโดนรอย ผมก็จะใช้การปรับโฟกัสเองเพราะกล้องจะได้ไม่ไปโฟกัสรอยตรงกระจกที่ผมฝั่งที่ผมนั่งแทน เวลาถ่ายภาพตอนที่ นั่งอยู่ในเครื่องบิน แรง G จะทำให้เลือดของเราหนักขึ้นและไม่ค่อยไหลเวียนไปเลี้ยงสมอง จึงทำให้สมองขาด ออกซิเจน และร่างกายทำงานได้ไม่เต็มที่ ผมจึงต้องใส่ชุดต้านทานแรง G เหมือนที่นักบินใส่เพื่อป้องกันไม่ให้ เกิดเหตุการณ์นี้ ชุดต้านทานแรง G จะมาพร้อมกับแผ่นสุบลม ซึ่งจะพองออกตอนมีแรง G เข้ามากระทำและ ช่วยบีบร่างกายของเราจากส่วนล่างเพื่อให้เลือดไหลเวียนไปเลี้ยงร่างกายส่วนบนได้

ตอนที่ยุคฟิล์ม ผมจะพกฟิล์มประมาณ 10 ม้วนหรือมากกว่านั้นในกระเป๋า เวลาเปลี่ยนฟิล์มตอนที่ เรานั่งบนเครื่องบินที่กำลังบินอยู่นั้นค่อนข้างจะเสี่ยงและเสียเวลา ดังนั้นการใช้กล้องดิจิทัลจึงสะดวกกว่า

ในกระเป่ากล้องของผมมีอะไรบ้าง?

ห้องที่นั่งในเครื่องบินค่อนข้างแคบเลยทีเดียว แถมยังมีปุ่มแล้วก็คันโยกต่างๆที่ทำให้ผมเคลื่อนไหวไม่ค่อยสะดวก ผมเลยต้องพกอุปกรณ์ไปให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ แล้วก็ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยเสมอด้วย เราเปลี่ยนเลนส์กล้องง่ายมากตอนอยู่บนพื้นโลก แต่สำหรับการถ่ายภาพบนอากาศนั้น ผมต้องใช้เลนส์จำนวนจำกัดเพื่อที่จะได้ปลอดภัย ผมจะพกกล้องไปสองตัวคือ D4 และ D800 สำหรับการออกบินแบบธรรมดา แต่ถ้าบินแบบโลดโผนกับทีมนักบิน ผมจะต้องพกไปตัวเดียว เพราะแรง G จะทำงานแบบย้อนกลับทำให้อุปกรณ์ต่างๆของผมลอยอยู่ในอากาศหมดเลย ผมมักจะใช้ AF-S NIKKOR 24-70mm f/2.8G ED และ AF-S NIKKOR 14-24mm f/2.8G ED แล้วผมก็พก AF-S NIKKOR 85mm f/1.8G ไปตัวหนึ่งกับ AF Fisheye-NIKKOR 16mm f/2.8D เพื่อว่าจำเป็นต้องใช้ด้วย

สรุปแนวทางการทำงาน

คัตสึฮิโกะ โทคุนากะ เป็นช่างภาพอากาศยานที่มีวิธีการทำงานเป็นระบบ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์จากการทำงาน คัตสึฮิโกะ โทคุนากะ จะยึดถือความปลอดภัยในการทำงานเป็นหลัก การทำงานของคัตสึเริ่มจากการวางแผน โดยทำงานร่วมกับนักบินรวมทั้งผู้ที่มีความเกี่ยวข้องในเที่ยวบินหรือภารกิจนั้นๆ การวางแผนเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เนื่องจากการถ่ายภาพทางอากาศมีต้นทุนสูง การบินขึ้นในหนึ่งเที่ยวบินจึงต้องใช้เวลาให้คุ้มค่าที่สุด ในขณะที่ทำการบิน ช่างภาพควรยึดถือความปลอดภัยเป็นหลัก และความอยู่ภายใต้การควบคุมของนักบิน เพราะนักบินคือผู้ควบคุมเรื่องบิน และเป็นผู้ควบคุมความปลอดภัยของเที่ยวบินนั้นๆ

ตัวอย่างภาพถ่ายของ คัตสึฮิโกะ โทคุนากะ

ภาพที่ 14 (ซ้าย)ตัวอย่างภาพถ่ายของ คัตสึฮิโกะ โทคุนากะ

ภาพที่ 15 (ขวา)ตัวอย่างภาพถ่ายของ คัตสึฮิโกะ โทคุนากะ

ภาพที่ 16 (ซ้าย)ตัวอย่างภาพถ่ายของ คัตสึฮิโกะ โทคุนากะ

ภาพที่ 17 (ขวา)ตัวอย่างภาพถ่ายของ คัตสึฮิโกะ โทคุนากะ

2.4.2 ศึกษาช่างภาพ Cristian Schrik คริสเตียน ชริก

คริสเตียน ชริก เป็นช่างภาพอากาศยานฟรีแลนซ์ ชริกมีความหลงใหลในการถ่ายภาพอากาศยานสู่อากาศยาน ถ่ายภาพอากาศยานในอากาศ วัยเด็กชริกอาศัยอยู่ในเมืองใกล้กับฐานทัพอากาศ ทำให้เขาสนใจในเรื่องบินรบ รวมทั้งอากาศยานอื่นๆ ต่อมาในปี 2002 ชริกได้เข้าทำงานในกองทัพอากาศเนเธอร์แลนด์ และใช้เวลากับการถ่ายภาพ และเพิ่มความคิดสร้างสรรค์อย่างเรื่อยๆ หลังจากนั้นชริกได้เสนอผลงานของเขาให้กับกองทัพอากาศเนเธอร์แลนด์ ทำให้เขาได้ถ่ายภาพเพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ของกองทัพอากาศเนเธอร์แลนด์

คริสเตียน ชริก ต้องการที่จะค้นหาความแปลกใหม่ของการถ่ายภาพ “การถ่ายภาพเครื่องบินจากเครื่องบินอีกลำหนึ่ง มันจะเป็นอย่างไร ” หลังจากนั้น ชริกมีโอกาสดำเนินการถ่ายภาพของเครื่องบิน F-16 จากประตูด้านหลังของเครื่องบิน C-130 บนความสูง 9,000 ฟุต ชริกรู้สึกว่ามันแหละ คือตัวตนของเขา หลังจากนั้น ชริกได้ถ่ายภาพอากาศยานสู่อากาศยานเรื่อยมา ตั้งแต่เครื่องบินรบ เครื่องบินฝึก เครื่องบินขนส่ง และเครื่องบินพาณิชย์ รวมถึงเฮลิคอปเตอร์ มันเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์และองค์ความรู้ในการถ่ายภาพอากาศยานของเขาตลอดมา

มากกว่านั้น ชริกยังเป็นนักเขียนที่ดี เขาเขียนบทความรวมถึงส่งภาพประกอบให้กับนิตยสารอากาศยานชั้นนำ นิตยสารรายเดือนเกี่ยวกับการทหาร รวมถึงกองทัพอากาศและหน่วยงานอื่นๆ ชริกยังมีส่วนร่วมในนิตยสารอากาศยานในเอเชีย ยุโรป และอเมริกา

July 2015 | Eurofighter World | Front cover and images for Baltic Guardians article.

June 2015 | Rotorblatt, Vol 22 No 2 | 6 pages article about NHV group H-175.

ภาพที่ 18 ตัวอย่างงานนิตยสาร คริสเตียน ชริก

ตัวอย่างภาพถ่ายของ Cristian Schrik

ภาพที่ 19 ตัวอย่างภาพถ่ายของ คริสเตียน ชริก

ภาพที่ 20 ตัวอย่างภาพถ่ายของ คริสเตียน ชริก

ภาพที่ 21 ตัวอย่างภาพถ่ายของ คริสเตียน ชริก

สรุปแนวทางการทำงาน

ชริกใกล้ชิดกับอากาศยานมาตั้งแต่อายุน้อย และต่อมาเขาได้ทำงานในกองทัพอากาศ ทำให้เขามีความใกล้ชิดกับอากาศยาน ด้วยความใกล้ชิดกับอากาศยาน ทำให้เขามีความรู้เกี่ยวกับอากาศยาน รวมทั้งขณะทำงานในกองทัพอากาศ เขาได้ถ่ายภาพไปด้วย ทำให้เกิดการฝึกฝนและเกิดองค์ความรู้และประสบการณ์ รวมถึงเขามีความคิดที่จะทดลองทำอะไรใหม่ๆ ทำให้เกิดการพัฒนาทางการถ่ายภาพ การถ่ายภาพอากาศยานของเขาเน้นมุมมองและการจับจังหวะได้อย่างสวยงาม รวมถึงการจัดองค์ประกอบให้เล่าเรื่องราวได้ เพราะนอกจากถ่ายภาพแล้ว เขายังเป็นนักเขียนด้วย ทำให้เขาสามารถถ่ายภาพประกอบบทความได้ดี

2.4.3 คีฬาช่างภาพ SŁAWEK HESJA KRAJNIEWSKI

SŁAWEK HESJA KRAJNIEWSKI เป็นช่างภาพอากาศยานชาวโปแลนด์ เริ่มถ่ายภาพอากาศยานมาตั้งแต่ปี 1994 เขาถ่ายภาพอากาศยานให้กับกองทัพโปแลนด์ และตระเวนถ่ายภาพตามงาน การแสดงการบินต่างๆในยุโรป เขาเป็นช่างภาพอากาศยานที่รู้จักในยุโรปและโปแลนด์ งานของเขามีตั้งแต่ถ่ายภาพอากาศยานบนพื้น และภาพถ่ายอากาศยานจากอากาศยานบนอากาศ งานของเขาแทบทั้งหมดจะเกี่ยวกับการทหาร กองทัพอากาศ และหมูปืนผาดแผลง

เขามีเว็บไซต์ส่วนตัวคือ www.hesja.pl นอกจากนี้เขายังมีหนังสือรวมภาพของเขาหลายเล่ม และภาพของเขาถูกเผยแพร่ในนิตยสารเกี่ยวกับอากาศยานในหลายประเทศของยุโรป

ตัวอย่างภาพของ SŁAWEK HESJA KRAJNIEWSKI

ภาพที่ 22 ตัวอย่างภาพถ่ายของ SŁAWEK HESJA KRAJNIEWSKI

ภาพที่ 23 ตัวอย่างภาพถ่ายของ SŁAWEK HESJA KRAJNIEWSKI

ภาพที่ 24 ตัวอย่างภาพถ่ายของ SŁAWEK HESJA KRAJNIEWSKI

ภาพที่ 25 ตัวอย่างภาพถ่ายของ SŁAWEK HESJA KRAJNIEWSKI

สรุปแนวทางการทำงาน

ภาพถ่ายของเขาจับจังหวะของอากาศยานได้อย่างสวยงาม และยิ่งไปกว่านั้นคือโทนสีของภาพที่ทำให้อากาศยานทางทหารดูมีพลังและน่ายำเกรง มีการใช้เทคนิคต่างๆในภาพ เช่นการจำลองสถานการณ์การรบ โดยใช้การยิงพลุแฟร์ ซึ่งใช้ในการป้องกันการถูกยิงของอากาศยาน ให้เกิดแสง และความรู้สึกที่มากกว่าภาพอากาศยานเพียงอย่างเดียว ภาพของเขามี Contrast ที่ค่อนข้างสูง แต่ยังคงรายละเอียดของภาพไว้ได้อย่างดี

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 วิเคราะห์ข้อมูล

ข้าพเจ้าได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดรวมถึงการสัมภาษณ์ผู้บังคับบัญชาหลายท่านของกองบิน 2 กองทัพอากาศ ทำให้ทราบถึงภารกิจต่างๆ รวมถึงความต้องการที่จะสร้างสื่อประชาสัมพันธ์ของกองบิน 2 โดยแบ่งตามประเภทของอากาศยาน และตามภารกิจต่างๆของอากาศยาน โดยมีสื่อประชาสัมพันธ์ 2 แบบ คือ หนังสือประมวลภาพอากาศยาน และป้ายประชาสัมพันธ์ของอากาศยาน 3 แบบ โดยใช้ภาพถ่ายอากาศยาน ที่ทำการบิน และภาพถ่ายบุคคล ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติการร่วมกับอากาศยาน และใช้การจัดแสง โทนสี และการจัดองค์ประกอบ คล้ายกับสื่อประชาสัมพันธ์ของกองทัพอากาศประเทศสิงคโปร์ ซึ่งดูแล้วมีความทันสมัย และแข็งแรง ส่วนภาพถ่ายอากาศยาน ข้าพเจ้าจะใช้มุมกล้อง และการจัดองค์ประกอบ คล้ายกับผลงานของ คัตสึฮิโกะ โทคุนากะ และ คริสเตียน ชริค ที่ข้าพเจ้านำมาเป็นแรงบันดาลใจในการทำงาน

3.2 การเตรียมงานก่อนการสร้างสรรค์

3.2.1 หัวข้อการถ่ายภาพแบ่งตามประเภทอากาศยาน

3.2.1.1 เฮลิคอปเตอร์แบบ S-92 (ฮ. 10) ภารกิจหลัก คือ การถวายเป็นการรับ-ส่งเสด็จ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และพระบรมวงศานุวงศ์ทุก

พระองค์ และเป็นเฮลิคอปเตอร์พยาบาล โดยใช้เจ้าหน้าที่ในป้ายประชาสัมพันธ์คือ

- นักบินที่ 1
- นักบินที่ 2
- ช่างประจำอากาศยาน
- เจ้าหน้าที่สื่อสารประจำอากาศยาน

3.2.1.2 เฮลิคอปเตอร์แบบ Bell-412 (ฮ.6 ข,ค,ง) ภารกิจหลัก คือ การลำเลียงตามขบวน

เสด็จ การรับ-ส่ง บุคคลสำคัญ โดยมีภารกิจรองคือการค้นหาและช่วยชีวิต รวมถึง

การค้นหาและช่วยชีวิตในพื้นที่การรบ การกู้ภัย การลำเลียงทางการแพทย์ รวมถึง

การลำเลียงทางยุทธวิธี โดยใช้เจ้าหน้าที่ในป้ายประชาสัมพันธ์คือ

- นักบิน
- ช่างประจำอากาศยาน
- เจ้าหน้าที่สื่อสารประจำอากาศยาน
- พลร่มกู้ภัย (PJ)

- แพทย์

3.2.1.3 เฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725 (ฮ. 11) ภารกิจหลักคือ การค้นหาและช่วยชีวิตในพื้นที่ การรบ (CSAR) การปฏิบัติการร่วมกับพลร่มกู้ภัย (PJ) การกู้ภัย การลำเลียงทางการแพทย์ การลำเลียงทางยุทธวิธี โดยใช้เจ้าหน้าที่ในป่ายประชาสัมพันธุ์คือ

- นักบินที่ 1
- นักบินที่ 2
- พลร่มกู้ภัย (PJ)

3.2.2 แนวความคิดในการจัดทำหนังสือประมวลภาพ

จากข้อมูลข้างต้น ข้าพเจ้ามีความคิดที่จะจัดทำหนังสือประมวลภาพ โดยแบ่งหัวข้อจากอากาศยานทั้ง 3 แบบ จำนวนแบบละ 10-15 ภาพ โดยรวมแล้วจะได้ความหนาประมาณ 70 หน้า โดยรูปแบบการจัดวางภาพและข้อความในหนังสือ จะใช้รูปแบบคล้ายกับหนังสือ “ศักราชภาพเหนือขอบฟ้า” หนังสือประมวลภาพเนื่องในวาระครบรอบ 100 ปี การบินของบุคลากรทหารอากาศ ซึ่งข้าพเจ้าใช้เป็นแรงบันดาลใจ โดยจะใช้ชื่อหนังสือ “นภานุภาพ กองบิน ๒”

3.2.3 แนวความคิดในการจัดทำป้ายประชาสัมพันธุ์

จากข้อมูลข้างต้น รวมถึงความต้องการของกองบิน 2 ข้าพเจ้ามีความคิดที่จะจัดทำป้ายประชาสัมพันธุ์ โดยแบ่งหัวข้อจากอากาศยานทั้ง 3 แบบที่ปฏิบัติการในกองบิน 2 โดยการใช้งานจริงแผ่นป้ายจะมีขนาด 3x10 เมตร จำนวน 3 แผ่นป้าย

ภาพที่ 26 แบบร่างแผ่นป้ายประชาสัมพันธุ์

3.2.4 ลักษณะภาพถ่ายอากาศยาน

ใช้ภาพถ่ายอากาศยานที่ทำการบินอยู่ในอากาศเป็นหลัก ใช้มุมกล้อง และการจัดองค์ประกอบ คล้ายกับผลงานของ คัตสึฮิโกะ โทคุนากะ และ คริสเตียน ชริด ที่ข้าพเจ้านำมาเป็น แรงบันดาลใจในการทำงาน โดยมีทั้งแบบเดี่ยว และแบบหมู่

ภาพที่ 27 ตัวอย่างลักษณะภาพถ่ายอากาศยาน

3.2.5 ลักษณะแสงที่ใช้ในการถ่ายภาพบุคคล

แสงที่ใช้จะใช้แสงจากแฟลชสตูดิโอ ในลักษณะแสงกึ่งนุ่มกึ่งแข็ง โดยมีค่า Ratio ประมาณ 5:1

3.3 ขั้นตอนการถ่ายทำ

3.3.1 การถ่ายภาพเฮลิคอปเตอร์แบบ S-92

ทำการถ่ายภาพจากพื้นดิน เนื่องจากอากาศยานไม่เพียงพอ จึงไม่มีการสนับสนุนอากาศยาน ในการถ่ายภาพอากาศยานสู่อากาศยาน โดยอากาศยานทำการบินอยู่กับที่ในระดับต่ำ และช่างภาพ กำกับให้นักบินทำการหันหัวเฮลิคอปเตอร์ไปในทิศทางที่ต้องการ

3.3.2 การถ่ายภาพเฮลิคอปเตอร์แบบ Bell-412

ทำการถ่ายภาพทั้งจากภาคพื้นดิน และภาคอากาศ โดยทำการบินระดับต่ำอยู่ในวงจรรของ สนามบิน (Pattern) ในการถ่ายภาพอากาศยานสู่อากาศยาน และทำการสาธิตการปฏิบัติการการโรย ตัวด้วยเชือกแรงดัน (Fast-rope) โดยพลร่มกู้ภัย (PJ) ซึ่งเป็นการปฏิบัติการทางยุทธวิธี ในการถ่ายภาพจากภาคพื้นดิน

3.3.3 การถ่ายภาพเฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725

ทำการถ่ายภาพทั้งจากภาคพื้นดิน และภาคอากาศ โดยทำการบินเข้าสู่ภูมิประเทศแบบภูเขา ในการถ่ายภาพอากาศยานสู่อากาศยาน และทำการสาธิตการปฏิบัติการของพลร่มกู้ภัย โดยการใช้รอก กู้ภัย (Hoist) ในการลงสู่พื้นที่เป้าหมายจากเฮลิคอปเตอร์ ซึ่งเป็นการปฏิบัติการในการกักันหาช่วย ชีวิตในพื้นที่การรบ

3.3.4 การถ่ายภาพบุคคล

ถ่ายภาพบุคคลโดยใช้ไฟแฟลชสตูดิโอ ในลักษณะแสงกึ่งนุ่มกึ่งแข็งโดยมีค่าเรโซประมาณ 5:1

ภาพที่ 28 ขณะถ่ายทำเฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725

ภาพที่ 29 การตรวจอุปกรณ์ความปลอดภัยของช่างภาพ

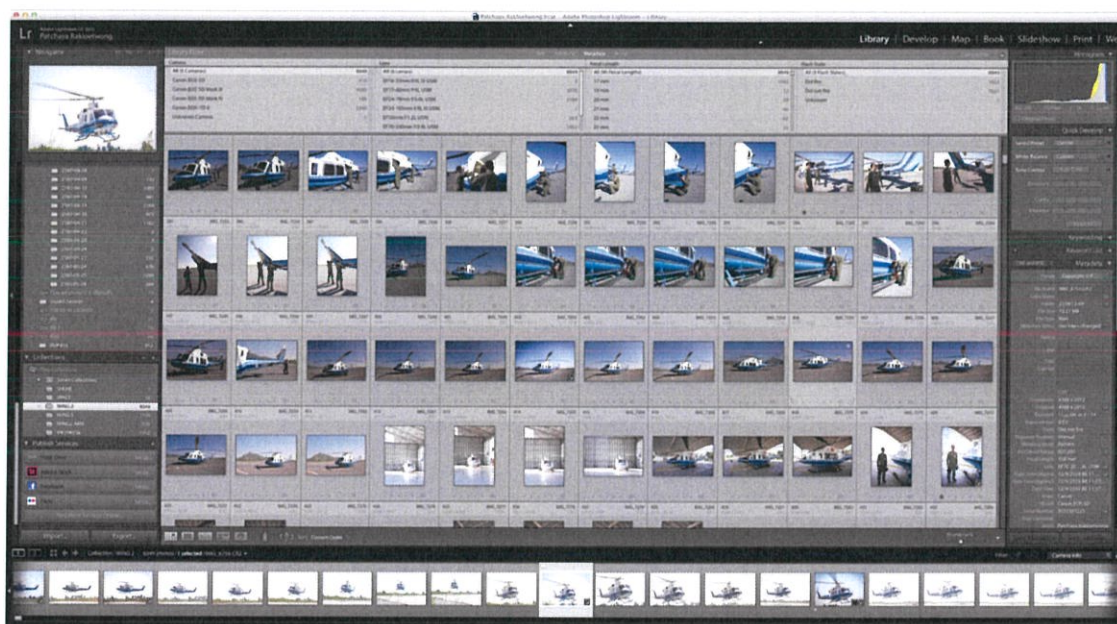

ภาพที่ 30 การเตรียมอากาศยานเพื่อทำการบินถ่ายภาพ

3.4 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

3.4.1 การจัดการไฟล์ภาพ

จัดการไฟล์ภาพโดยใช้โปรแกรม Adobe photoshop lightroom cc บนระบบปฏิบัติการ Mac OS X เนื่องจากมีความสะดวก เพราะในโปรแกรมมีระบบ catalogue ทำให้สามารถจัดการไฟล์ภาพได้อย่างเป็นระบบ รวมถึงสามารถทำการปรับแสงและสีของภาพและตกแต่งเล็กน้อยในโปรแกรม และถ้าต้องการตกแต่งหรือตัดต่อภาพ สามารถสั่งงานให้เปิดไฟล์ภาพในโปรแกรม Adobe photoshop cc ได้ทันที และยังมีเครื่องมืออื่นๆ เช่นการทำหนังสือ การทำเว็บไซต์ และอื่นๆ

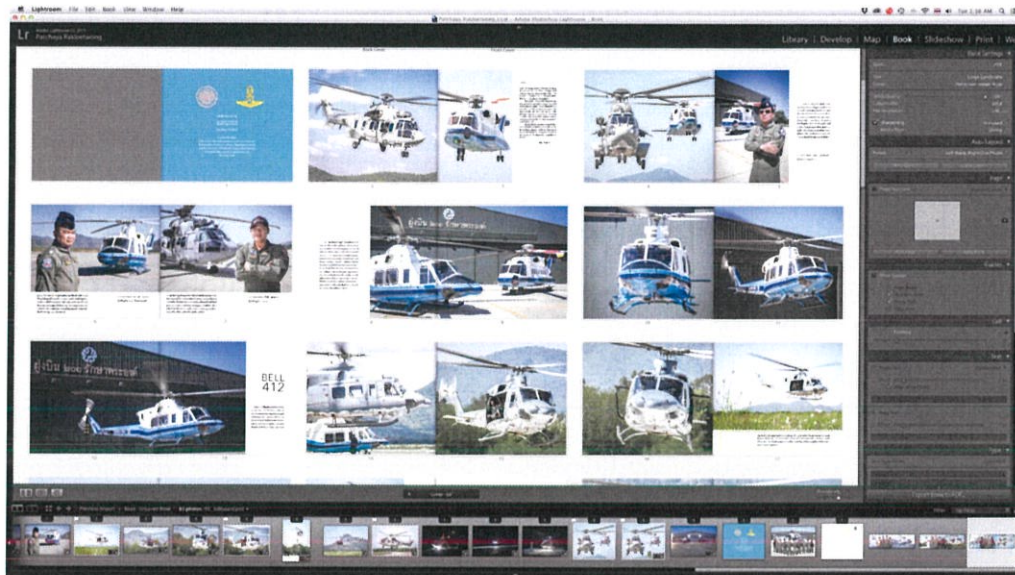
ภาพที่ 31 การจัดการไฟล์ภาพด้วยโปรแกรม Adobe photoshop lightroom cc

3.4.2 การตกแต่งภาพ

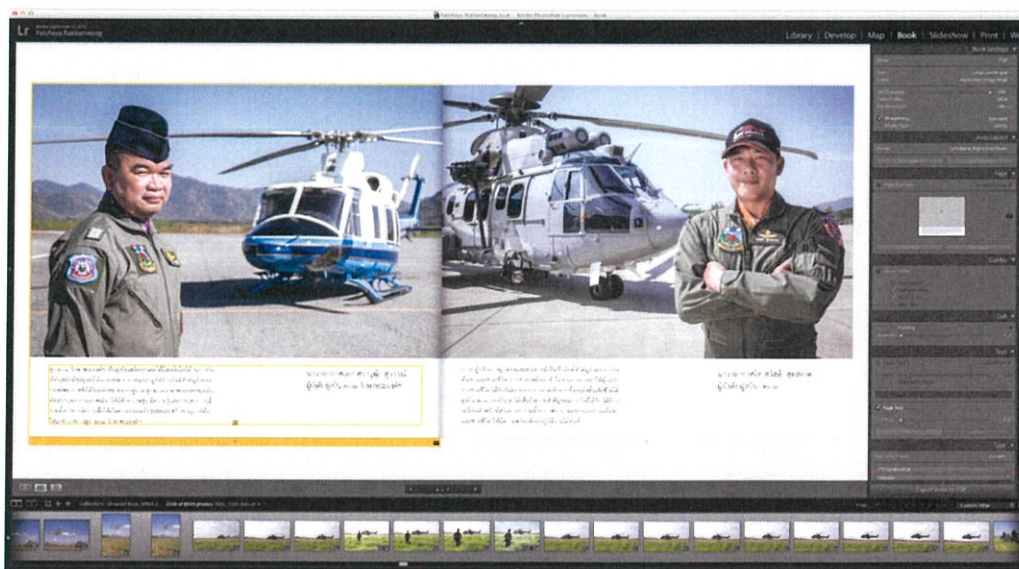
ตกแต่งภาพโดยใช้โปรแกรม Adobe photoshop cc เนื่องจากเป็นโปรแกรมที่สามารถทำการตกแต่งภาพ และตัดต่อภาพได้สะดวกและรวดเร็ว โดยมีเครื่องมือในโปรแกรมให้เลือกหลายเครื่องมือ รวมถึงมีระบบ Layer และเครื่องมือช่วยอื่นๆ โดยสามารถเปิดรูปภาพซึ่งอยู่ในโปรแกรม Adobe photoshop lightroom cc มาทำการตกแต่ง และบันทึกกลับไปยังโปรแกรม Adobe photoshop lightroom cc ได้สะดวกและรวดเร็ว

3.4.3 การจัดทำหนังสือประมวลภาพ

จัดทำหนังสือประมวลภาพ โดยใช้โปรแกรม Adobe photoshop lightroom cc เนื่องจากการจัดการรูปภาพทั้งหมดใช้โปรแกรมนี้ จึงสะดวกที่จะจัดทำหนังสือในโปรแกรมเดียวกัน รวมทั้งตัวโปรแกรมเองมี Layout สำเร็จรูป ทำให้มีความสะดวกในการจัดวางรูปภาพและตัวอักษร และสามารถเห็นภาพโดยรวมของหนังสือที่จะพิมพ์ออกมา

ภาพที่ 32 การจัดทำหนังสือประมวลภาพด้วยโปรแกรม Adobe photoshop lightroom cc

ภาพที่ 33 การจัดทำหนังสือประมวลภาพด้วยโปรแกรม Adobe photoshop lightroom cc

3.4.4 การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์

จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ โดยใช้โปรแกรม Adobe photoshop cc เนื่องจากเป็นโปรแกรมที่สามารถทำการตกแต่งภาพ และตัดต่อภาพได้สะดวกและรวดเร็ว โดยมีเครื่องมือในโปรแกรมให้เลือกหลายเครื่องมือ รวมถึงมีระบบ Layer และเครื่องมือช่วยอื่นๆ โดยวิธีการคือนำภาพหลายๆภาพ มาประกอบกันเป็นภาพเดียว

ภาพที่ 34 การประกอบภาพบุคคลด้วยโปรแกรม Adobe photoshop cc

ภาพที่ 35 การตัดต่อป้ายประชาสัมพันธ์ด้วยโปรแกรม Adobe photoshop cc

บทที่ 4

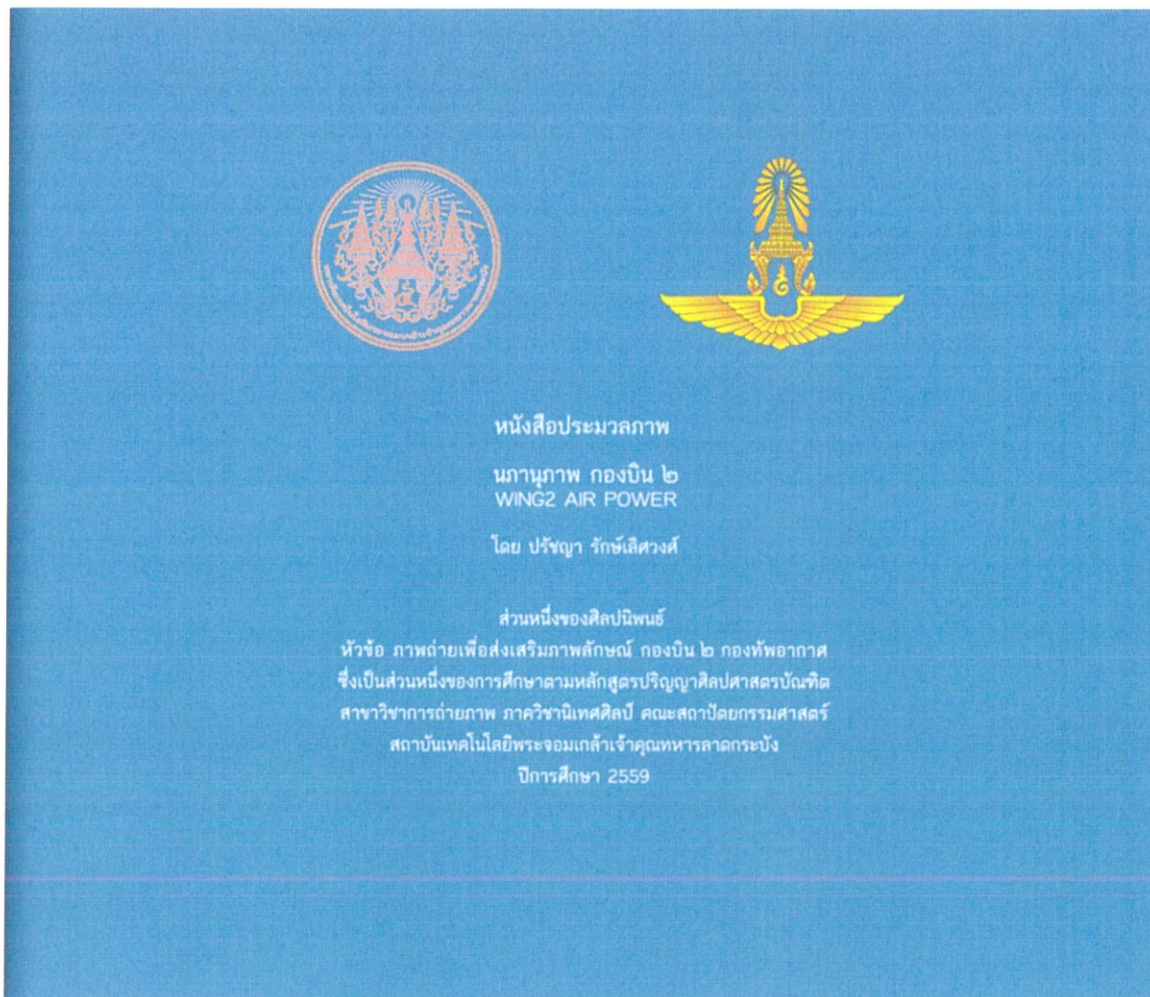
ผลงาน

4.1 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” จำนวน 66 หน้า

หนังสือประมวลภาพถ่าย นภาพุภาพ กองบิน๒ ได้รับแรงบัลดาลใจมาจากหนังสือ ศักยภาพเหนือของฟ้า ซึ่งเป็นหนังสือประมวลภาพในโอกาส 100 ปีการบินของบุพการีทหารอากาศ ที่ถ่ายภาพโดย คัตสึฮิโกะ โทคุนากะ โดยหนังสือจะรวบรวมภาพเฮลิคอปเตอร์แบบต่างๆของกองบิน 2 และภารกิจต่างๆ

ภาพที่ 36 ปกหน้า หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒

ภาพที่ 37 ปกรอง หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒”

ภาพที่ 38 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 1-2

ภาพที่ 42 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 8-9

ภาพที่ 43 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 10-11

ภาพที่ 44 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 12-13

นี่คือวีดิทัศน์เกี่ยวกับโครงการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในภาคเหนือของประเทศไทย ซึ่งถูกถ่ายทอดผ่านเว็บไซต์ของกรมโยธาธิการและผังเมือง โดยช่างภาพอิสระชื่อ "Kam" ได้จัดทำวีดิทัศน์นี้ขึ้นเพื่อเผยแพร่เรื่องราวของโครงการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในภาคเหนือของประเทศไทย

ภาพที่ 45 หนังสือประมวลภาพถ่าย “น่านุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 14-15

ภาพที่ 46 หนังสือประมวลภาพถ่าย “น่านุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 16-17

นี่คือวีดิทัศน์เกี่ยวกับโครงการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในภาคเหนือของประเทศไทย ซึ่งถูกถ่ายทอดผ่านเว็บไซต์ของกรมโยธาธิการและผังเมือง โดยช่างภาพอิสระชื่อ "Kam" ได้จัดทำวีดิทัศน์นี้ขึ้นเพื่อเผยแพร่เรื่องราวของโครงการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในภาคเหนือของประเทศไทย

ภาพที่ 47 หนังสือประมวลภาพถ่าย “น่านุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 18-19

ภาพที่ 54 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 32-33

ภาพที่ 55 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 34-35

ภาพที่ 56 หนังสือประมวลภาพถ่าย “นภาพุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 36-37

ภาพที่ 56 นี้เป็นภาพที่ถ่ายโดย พลโท สิบตรี นภาพุภาพ กองบิน๒ ในขณะปฏิบัติภารกิจช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ โดยภาพนี้แสดงให้เห็นถึงความสามารถของเฮลิคอปเตอร์ในการปฏิบัติภารกิจช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว

ภาพที่ 57 หนังสือประมวลภาพถ่าย “น่านุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 38-39

EUROCOPTER
EC-725

“ค้นหา ช่วยชีวิต”

ภาพที่ 58 หนังสือประมวลภาพถ่าย “น่านุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 40-41

EC-725 เป็นเฮลิคอปเตอร์ที่ผลิตโดยบริษัท Eurocopter ประเทศฝรั่งเศส มีน้ำหนักเบาและมีความคล่องตัวสูง สามารถบินในสภาพอากาศที่เลวร้ายได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังมีขีดความสามารถในการค้นหาและช่วยชีวิต (SAR) ที่เหนือชั้นกว่าเฮลิคอปเตอร์รุ่นอื่น ๆ ในปัจจุบัน โดยสามารถค้นหาและช่วยชีวิตผู้ประสบอุบัติเหตุทางอากาศได้ภายในเวลาเพียงไม่กี่ชั่วโมง และสามารถค้นหาและช่วยชีวิตผู้ประสบอุบัติเหตุทางทะเลได้ภายในเวลาเพียงไม่กี่วัน นอกจากนี้ยังมีขีดความสามารถในการค้นหาและช่วยชีวิตผู้ประสบอุบัติเหตุทางบกได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 59 หนังสือประมวลภาพถ่าย “น่านุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 42-43

ภาพที่ 63 หนังสือประมวลภาพถ่าย “น่านุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 50-51

ภาพที่ 64 หนังสือประมวลภาพถ่าย “น่านุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 52-53

ภาพที่ 65 หนังสือประมวลภาพถ่าย “น่านุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 54-55

ภาพที่ 66 หนังสือประมวลภาพถ่าย “น่านุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 56-57

ผู้เขียนหนังสือชุดนี้ ได้มีโอกาสได้ถ่ายภาพและวิดีโอเกี่ยวกับภารกิจของกองบิน ๒ ในการปฏิบัติภารกิจช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของเหตุการณ์น้ำท่วมใหญ่ในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งกองบิน ๒ ได้ปฏิบัติภารกิจช่วยเหลือผู้ประสบภัยอย่างเต็มที่

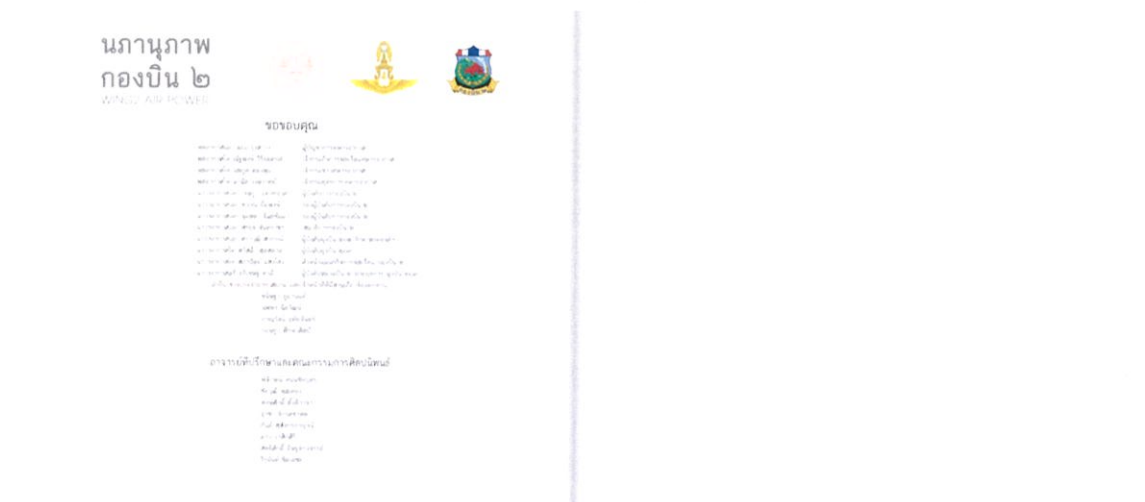
ภาพที่ 67 หนังสือประมวลภาพถ่าย “น่านุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 58-59

ภาพที่ 68 หนังสือประมวลภาพถ่าย “น่านุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 60-61

ภาพที่ 69 หนังสือประมวลภาพถ่าย “น่านุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 62-63

ภาพที่ 70 หนังสือประมวลภาพถ่าย “น่านุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 64-65

ภาพที่ 71 หนังสือประมวลภาพถ่าย “น่านุภาพ กองบิน๒” หน้าที่ 66

ภาพที่ 72 ปกหลังหนังสือประมวลภาพถ่าย “น่านุภาพ กองบิน๒”

4.2 แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ จำนวน 3 ชิ้น

ป้ายประชาสัมพันธ์ได้แนวคิดและแรงบันดาลใจมาจากป้ายประชาสัมพันธ์ของกองทัพอากาศประเทศสิงคโปร์ ซึ่งต้องการให้ดูมีความทันสมัย และมีความเข้มแข็งน่าเกรงขาม โดยสื่อตามภารกิจต่างๆของอากาศยานทั้งสามแบบ และให้เห็นเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งๆต่างๆที่เกี่ยวข้องกับอากาศยาน โดยมีคำโฆษณาที่ยกท่อนในเนื้อเพลงต่างๆของกองทัพอากาศที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของกองบิน 2 มาใส่ในงาน

ภาพที่ 73 แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ของเฮลิคอปเตอร์แบบ S-92

ภาพที่ 74 แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ของเฮลิคอปเตอร์แบบ Bell-412

ภาพที่ 75 แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ของเฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725

4.3 ภาพผลงานที่คัดเลือกจัดแสดง

ข้าพเจ้าได้คัดเลือกภาพจัดแสดงจำนวน 20 ภาพ โดยคัดเลือกจากภาพที่สามารถเล่าถึงภารกิจต่างๆ ของอากาศยานแบบต่างๆ ของกองบิน 2 กองทัพอากาศ รวมถึงภาพเจ้าหน้าที่ในส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติภารกิจของอากาศยานด้วย

ภาพที่ 76 เฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725 และเฮลิคอปเตอร์แบบ S-92

ภาพที่ 77 เฮลิคอปเตอร์แบบ S-92 ขณะทำการบิน

ภาพที่ 78 เฮลิคอปเตอร์แบบ S-92 ขณะทำการบิน

ภาพที่ 79 เฮลิคอปเตอร์แบบ S-92 ขณะทำการติดเครื่องยนต์

ภาพที่ 80 เฮลิคอปเตอร์แบบ Bell-412 ขณะเตรียมทำการบินกลางคืน

ภาพที่ 81 เฮลิคอปเตอร์แบบ Bell-412 ขณะทำการบิน

ภาพที่ 82 เฮลิคอปเตอร์แบบ Bell-412 หน้าโรงเก็บเครื่องบินของหน่วยบินเฉพาะกิจไกลกังวล

ภาพที่ 83 เฮลิคอปเตอร์แบบ Bell-412 ขณะยกตัวหน้าโรงเก็บเครื่องบินของฝูงบิน 201 รักษาพระองค์ฯ

ภาพที่ 84 เฮลิคอปเตอร์แบบ Bell-412 ขณะทำการบิน

ภาพที่ 85 เจ้าหน้าที่พลร่มกู้ภัย (PJ) กับเฮลิคอปเตอร์แบบ Bell-412

ภาพที่ 86 ห้องนักบินขณะทำการบินของเฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725

ภาพที่ 87 เฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725 ขณะทำการบิน

ภาพที่ 88 เฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725 ขณะทำการบิน

ภาพที่ 89 เฮลิคอปเตอร์แบบ Bell-412 ขณะทำการบิน

ภาพที่ 90 เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติกรร่วมกับเฮลิคอปเตอร์แบบ Bell-412

ภาพที่ 91 เฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725 ขณะทำการบิน

ภาพที่ 92 พลร่มกู้ภัย (PJ) ขณะหย่อนตัวลงจากเฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725

ภาพที่ 93 เฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725 ขณะทำการส่งพลร่มกู้ภัย (PJ) ภัยลงยังพื้นที่เป้าหมาย

ภาพที่ 94 พลร่มกู้ภัย (PJ) กับเฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725

ภาพที่ 95 เฮลิคอปเตอร์แบบ EC-725 ขณะทำการบิน

บทที่ 5

บทสรุป

5.1 สรุปผลการทำงาน

ศิลปินพันธ์ หัวข้อ การถ่ายภาพโฆษณา หัวข้อ “นภาพานภาพ กองบิน 2” มีที่มาจากความชื่นชอบเกี่ยวกับอากาศยานและเทคโนโลยีทางทหาร รวมกับความชอบด้านการถ่ายภาพ และความรู้ที่ได้ศึกษาด้านการถ่ายภาพของข้าพเจ้า และรวมกับโอกาสที่ข้าพเจ้าได้รับจากกองทัพอากาศ ทำให้เกิดศิลปินพันธ์ชิ้นนี้

กองบิน 2 เป็นกองบินที่ประจำการด้วยเฮลิคอปเตอร์กองบินเดียวของกองทัพอากาศ และมีความน่าสนใจด้วยภารกิจที่หลากหลาย ทั้งในด้านการถวายเป็นการรับ-ส่งเสด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชการที่ 9 และพระบรมวงศานุวงศ์ ภารกิจด้านยุทธการที่มีความเสี่ยงสูง รวมถึงภารกิจด้านการช่วยเหลือประชาชนเมื่อเกิดภัยพิบัติต่างๆ ซึ่งที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสื่อถึงกองทัพอากาศ ที่มีภารกิจในหลายด้าน รวมถึงมีความพร้อมและความเหมาะสม ที่จะดำเนินการถ่ายภาพอากาศยานได้

สำหรับกองทัพอากาศ ไม่เคยมีนักศึกษาคือความอนุเคราะห์ในการทำศิลปินพันธ์ลักษณะนี้มาก่อน จึงทำให้เกิดความล่าช้าของเอกสาร เนื่องจากเป็นเรื่องที่ใหม่ และการถ่ายภาพอากาศยาน เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานในกองทัพอากาศ ทำให้การดำเนินการขออนุญาตช้ากว่าที่กำหนดไว้มาก ทำให้เวลาในการทำงานเหลือน้อย แต่คณะผู้บังคับบัญชาของกองบิน 2 ได้เห็นถึงความสำคัญและให้ความอนุเคราะห์สั่งการให้จัดอากาศยานขึ้นถ่ายภาพ รวมถึงจัดเจ้าหน้าที่และบริหารจัดการทรัพยากร ในเวลาที่จำกัด ตามสมควร จนสามารถทำให้ศิลปินพันธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สำหรับข้าพเจ้า เมื่อได้ทำงานในเวลาจำกัด ทำให้พบปัญหาในการทำงานค่อนข้างมาก และต้องพยายามแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งข้าพเจ้าไม่คาดคิด เช่น อากาศยานไม่สามารถขึ้นบินได้ หรือไม่มีอากาศยานทำการบินคู่กันให้ถ่ายภาพได้ เพราะการถ่ายภาพทั้งหมดขึ้นอยู่กับวงรอบการฝึกของอากาศยาน รวมถึงการจัดหมู่บินเพื่อถ่ายภาพทางอากาศ ซึ่งข้าพเจ้ามีประสบการณ์ไม่มากนัก แต่ก็ได้รับความรู้และความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่เป็นอย่างดี หรือการถ่ายภาพบุคคลที่ต้องกับท่าอารมณ์และท่าทางของแบบ ซึ่งแบบคือเจ้าข้าราชการทหาร ไม่ใช่ นายแบบอาชีพ ก็เป็นสิ่งที่ยากสำหรับข้าพเจ้าเช่นกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นส่งผลให้ภาพที่ออกมาไม่เป็นไปตามแบบร่างที่นำเสนอไว้ในช่วงก่อนการถ่ายทำมากนัก ส่งผลให้คุณภาพของงานโดยรวมต่างจากที่กำหนดไว้พอสมควร แต่ก็สมบูรณ์ที่สุดสำหรับข้าพเจ้าในสถานการณ์ที่กล่าวมาข้างต้น

5.2 ปัญหาที่เกิดขึ้น

5.2.1 ปัญหาด้านการขออนุญาต

การขออนุญาตใช้เวลามากกว่าที่กำหนดไว้มาก เนื่องจากการขออนุญาตเป็นเรื่องละเอียดอ่อนและเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องบางท่านไม่เข้าใจถึงจุดประสงค์ของงาน ทำให้เกิดความล่าช้า รวมถึงการประสานงานซึ่งทำได้ยาก และใช้เวลานานตามระบบราชการ

5.2.2 ปัญหาด้านเวลา

เนื่องจากการขออนุญาตใช้เวลานาน ทำให้เวลาในการถ่ายภาพมีน้อยมาก และไม่สามารถถ่ายภาพตามที่กำหนดไว้ได้ทั้งหมด ส่งผลให้คุณภาพของงานลดลงกว่าที่กำหนดไว้

5.2.3 ปัญหาด้านการถ่ายภาพ

การถ่ายภาพอากาศสู่อากาศมีโอกาสดเกิดการสั่นสะเทือนของกล้องถ่ายภาพสูง และการถ่ายภาพอากาศยานปีกหมุนหรือเฮลิคอปเตอร์ต้องใช้ความเร็วชัตเตอร์ต่ำเนื่องจากต้องทำให้เห็นการเคลื่อนไหวของใบพัด ทำให้ภาพที่ได้ออกมามีจำนวนภาพเสียมากกว่าภาพที่สามารถใช้งานได้

5.2.4 ปัญหาด้านการจัดการแบบในการถ่ายภาพบุคคล

เนื่องจากแบบในการถ่ายภาพบุคคลเป็นข้าราชการทหาร และเป็นสิ่งที่ยากในการกำหนดท่าทางหรืออารมณ์ได้ ทำให้ภาพบุคคลที่ออกมาไม่ได้ตามที่กำหนดไว้

5.3 แนวทางการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะ

5.3.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะ ด้านการขออนุญาต

การขออนุญาตถ่ายภาพเกี่ยวกับอาวุธยุทโธปกรณ์ในกองทัพอากาศ เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานในกองทัพ ดังนั้นควรดำเนินการเป็นอันดับแรก และเมื่อเวลาในการดำเนินการด้านเอกสารประมาณ 3 เดือน ก่อนการถ่ายภาพ รวมถึงการทำความเข้าใจที่ถูกต้องกับผู้ที่มีอำนาจสั่งการ เมื่อการประสานงานให้ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับเอกสารมีความเข้าใจที่ถูกต้อง

5.3.3 แนวทางการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะ ด้านเวลา

เมื่อเวลาในการถ่ายภูมิมิน้อย ช่างภาพมีหน้าที่ต้องบริหารเวลาที่เหลืออยู่ให้คุ้มค่าที่สุด ในการถ่ายภาพอากาศยาน ซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลจำนวนมาก เมื่อได้รับอนุญาตหรือเริ่มทำงานแล้ว ควรจัดประชุมให้เร็วที่สุด เพื่อทำความเข้าใจและกำหนดตาราง ขอบเขต ความเป็นไปได้ในการทำงาน และเริ่มงานให้เร็วที่สุดและในปริมาณมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในส่วนของเจ้าหน้าที่ควรทำความเข้าใจกับผู้มีอำนาจสั่งการให้ถูกต้อง ในส่วนของช่างภาพควรเตรียมตัวและอุปกรณ์ให้พร้อม เช่นแบตเตอรี่ของกล้อง และสื่อบันทึกข้อมูลที่ต้องสำรองไว้

5.3.3 แนวทางการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะ ด้านการถ่ายภาพ

การถ่ายภาพอากาศยานสู่อากาศยานในอากาศเป็นสิ่งที่ช่างภาพต้องมีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด เพราะเวลาในการถ่ายมีไม่มาก รวมทั้งเมื่ออากาศยานบินเกาะหมู่ในระยะใกล้มากเพื่อถ่ายภาพ จะทำให้นักบินเกิดความเครียด เพราะเป็นสิ่งที่ค่อนข้างมีความเสี่ยง ดังนั้นช่างภาพต้องใช้เวลาและโอกาสให้คุ้มค่าที่สุด ควรใช้โหมดการถ่ายภาพแบบติดต่อกัน และควรวางแผนและทำความเข้าใจในการบรรยายสรุปก่อนบินให้เรียบร้อย รวมถึงสิ่งสำคัญที่สุดคือความปลอดภัยซึ่งต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรก ช่างภาพต้องเชื่อฟังคำสั่งของผู้บังคับอากาศยาน หรือผู้อำนวยการภารกิจการบินนั้นๆ

5.3.4 แนวทางการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะ ด้านการจัดการแบบในการถ่ายภาพบุคคล

เนื่องจากบุคคลที่ต้องเป็นแบบในการถ่ายภาพบุคคลเป็นข้าราชการทหาร ทำให้การกำหนดหรือกำกับอารมณ์และท่าทางของแบบเป็นไปได้ยาก ช่างภาพมีหน้าที่ต้องเข้าใจเจ้าหน้าที่เหล่านั้น ว่าท่านเหล่านั้นเป็นข้าราชการทหาร ไม่ใช่ นายแบบอาชีพ และควรทำงานให้มีความผ่อนคลายมากที่สุด พยายามทำความเข้าใจสนทนากับแบบโดยใช้เวลาให้น้อยที่สุด หรืออีกกรณีหนึ่งคือการใช้ นายแบบอาชีพ

บรรณานุกรม

คัตสึฮิโกะ โทคุนากะ , กองทัพอากาศ (2555) ศักยภาพเหนือขอบฟ้า. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : ศิริวัฒนา
ซีเคียวริตีพริ้นท์

นาวาอากาศเอกเจษฎา แห่งทองคำ. ผู้บังคับการกองบิน 2 สัมภาษณ์, 30 มกราคม 2560

นาวาอากาศเอกศราวุฒิ สุวรรณ. ผู้บังคับฝูงบิน 201 รักษาพระองค์ฯ สัมภาษณ์, 30 มกราคม 2560

www.rtaf.mi.th (สืบค้นวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2560)

www.wing2rtaf.net (สืบค้นวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2560)

aviationphoto.org/cristian-schrik/ (สืบค้นวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2560)

www.nikon.jp (สืบค้นวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2560)

www.hesja.pl (สืบค้นวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2560)

www.east.spu.ac.th (สืบค้นวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2560)

km.opsmoac.go.th (สืบค้นวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2560)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ

นายปรัชญา รักษ์เลิศวงศ์

ที่อยู่

75/1 หมู่ 1 ตำบลสะพานไทย อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13250

E - Mail

poom-pr@hotmail.com

โทรศัพท์

089 904 4486

ประวัติการศึกษา

อนุบาล	โรงเรียนอนุบาลพระนครศรีอยุธยา
ประถมศึกษา	โรงเรียนอนุบาลพระนครศรีอยุธยา
มัธยมศึกษา	โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย
อุดมศึกษา	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปะ สาขาวิชาการถ่ายภาพ